

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени,
- браниоци оптужених, адвокати Звонимир Здравковић, бранилац оптуженог Љубана Деветака, Бранкица Мајкић, бранилац оптуженог Милана Девчића, Игор Олујић, бранилац оптуженог Милана Радојчића, Војислав Вукотић, бранилац оптуженог Жељка Крњајића, Јасмина Живић, бранилац оптуженог Дарка Перића, Бранко Димић, бранилац оптуженог Јосиповића, а који ће на овом претресу мењати адвоката Бранка Лукића, браниоца оптуженог Влајковића, Гордана Живановић, бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић, бранилац оптужених Стојановића, Бачића и Николајидиса, а који ће на овом претресу мењати и адвоката Миладина Живановића, браниоца оптуженог Миодрага Димитријевића и Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановић Петронија.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 48 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Судија, замолио ме мој браћеник Милан Радојчић, само да обавестим судско веће да у притворској јединици нема грејања уопште. Ако можете само неки допис, да затражите, да би се то разјаснило, зато што је хладно напољу, хвала.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК ФРАЊО ЖАДАЊ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Жадањ. Јесу ли Ваши лични подаци, од оца Фрање, пензионер, адреса Ловас, Људевита Гаја бр.37, рођени 1940. године?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте у неком сродству или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ништа нисам.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару - Кир.887/07 од 23.11.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Жадањ, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Ако не

видите, ја ћу Вам наглас рећи тај текст. Није проблем, ево ја ћу Вам говорити а Ви понављајте за мном. Заклињем се.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да седнете, биће и нама лакше и мало само тај микрофон да се спусти. Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица чија сам имена и презимена прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужбе Тужилаштва за ратне злочине у Београду су догађања у месту Ловас октобра и новембра месеца 1991. године. Предмет оптужбе је напад на Ловас, дешавања у селу, убиства становништва, противзаконита затварања и тако даље и страдања на минском пољу. Испричаћете суду где сте се Ви у то време налазили и све што Вам је познато, почев од оног дана када је био напад па надаље. Изволите.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Напад је извршен 10.10.1991. године. Пре тог напада, напад је после осам сати извршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, нисам сигурна да се чује.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: После осам сати ујутру је извршен тај напад. У нападу је учествовало негде 40 до 50 људи. Пре напада гранатиран је Ловас са једно тридесет граната артиљеријских.

Нападаци су се поделили по улицама и сваку групу је водио један мештанин. Била је немила пуцњава, иако отпора није било. У том нападу, трајао је неких пет, шест сати, погинуло је нешто преко двадесет људи, највише стараца и неколико жена. Љубан Деветак није био тада у том нападу, него је дошао касније, он и представници армије, они су дошли увече. Поента је у томе што отпора није било, а људи су побијени, спаљено је десетак кућа, то су палили такозваним зољама и није било потребе за такав поступак. Чак пре тога, неколико дана пре тога, долазили су у село представници армије и тражили да се скупи сво оружје, да се не пружа никакав отпор, да неће бити никакво зло учињено. Међутим, оружје се покушало скупити, нешто се скупило, наравно, никада се није могло скупити све, а такав напад какав је био, био је апсолутно непотребан, јер у Ловасу је било 7% Срба, није било неке мржње изражене, па људи су ту и тамо у то време се посвађали, неко је неком свашта рекао, али све је било на вербалној основи. Није било судског поступка, нити је било повређених, нити убијених. Ја сам у то време био код комшије у подруму, док је трајао напад. Након напада сам изашао из подрума, вратио се својој кући. Успут сам видео неколико лешева. Након један дан, други дан Деветак је послао по мене човека да дођем у задругу, јер ја сам радио у задрузи. Дошао сам тамо, тамо је био Пемпер Мирко, такође шеф рачуноводства задруге и био је Шима Пејић, он је био ватрогасац. Деветак нам је рекао да је он од овог часа командант села и цивилних и војних и директор задруге. Мени је наредио да скупим људе, земљораднике и да се крене радити, да се уводи радна обавеза за све људе у селу који су потребни да раде. Исто тако је наредио том Пемперу да покупи документа и да преда и томе Пејић Шими је наредио да скупи екипу за скупљање лешева по селу. И то је, ми смо тако поступили, ја сам углавном радио првих годину дана. Мене углавном нико није малтретирао, нити дирао, не знам зашто, сматрали су да сам им потребан. Задруга је била фирма која је економски јако добро стајала, као и пре рата, било је јако много робе у складиштима, ништа те године није продато, јер су цесте биле затворене, биле су барикаде, ратовало се ту и тамо. Чак је нешто мало робе коју смо послали нашим купцима, до њих није стигло, све је опљачкано у путу, тако да је у складиштима било око шест вагона пшенице, било је негде око двадесет вагона сунцокрета, био је необран кукуруз, ни повађена репа, било је

воћа, било је пет вагона јабука у складишту обраних, а било је још необраних и виногради су били необрани, тако да први посао који је рађен, била је отпрема тих готових произода из складишта, углавном су то били погони предузећа «Уљарице» Београд. То су превозили неки камиони са никшићком регистрацијом, ја сам писао отпремнице. Један од шофера ми је рекао «немој то ни писати, нас свеједно чекају у Шиду и мењају те адресе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, ако можете или да приближите микрофон.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Један од шофера ми је рекао «немој ни писати отпремнице, нас свеједно чекају људи у Шиду и они ће документе да мењају, то не иде на ту адресу». Ето, то је једино што ја знам. Иначе, сва та роба је углавном отпремљена, јабуке, мало је било продато, већина је била подељена избеглицама у XI месецу, јер после, овај, тог напада, људи су били, сви су морали доћи и пријавити се у Месни уред, сви Хрвати и неСрби морали су на рамену носити белу крпу као ознаку и на свим хрватским кућама је била бела крпа на вратима. Тиме су куће биле означене. Неки су људи ухапшени и након неког времена су побијени, значи, колико је погинуло отприлике у нападу, толико је и побијено наредних неколико дана. 17.-ог су сви људи скупљени у радионицу, сви мушкарци, цивили. Била је прича, стално, сваку ноћ се пуцало, била је прича да то пуцају они који су у атару наоружани, каже, усташе нас нападају и онда су окупили све мушкарце у ту радиону и ту ноћ се није пуцало, каже, ето то је то. Ту је било малтретирања, батињање целу ноћ. Следећи дан око 60 људи не потерано на такозвано минско поље. То је један комад детелине који је миниран претходни дан послеподне, значи 17.-ог послеподне је то минирано, а 18.-ог су људи натерани на те мине. Ту је погинуло исто двадесетак људи и било је једанаест или тринаест рањених. Уствари, на том минском пољу најмање их је погинуло од мина, јер то су биле такозване «паштете», мине које ретко убијају, оне сакате. Углавном, људи су погинули од митраљеске ватре, јер од те детелине нити пуних сто метара је био погон творнице «Борово» и са прозора тог погона је неко пуцао. Углавном, сви лешеви који су касније ишли у истрагу након више година, утврђено је да су имали прострелне ране. Толико ја знам о тим догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Жадањ, ја заступам оптужбу у овом предмету. Да ли је пре овог напада од 10.10. те године, било још некаквог оружаног напада на Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било и како се тај напад одвијао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прво, 10.-ог су тенкови који су пролазили цестом, један део их је био на задружном репишту, негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе, молим Вас, микрофону.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Петсто метара од економије, тукли су гранатама силос. Било је на економији пет лимених силоса, они су били избушени, били су пуни пшенице, то је цурило. Ја сам организирао да се та пшеница покупи и смести у складиште, када смо све направили, тукли су опет. Тада је један део мештана Ловаса побегао из села, отишли су у Илок, а други део је побегао оног дана за време напада 10.10. исто у Илок. Тамо је била клопка, одатле се нигде није могло, скупили су се тамо из свих околних места тих избеглица и то је, мислим да је то колико сам чуо, армија омогућила да они изађу из Илока до Шида и да преко Босне оду у Хрватску. Тих избеглица у Илоку је било негде десетак хиљада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико Ви дуго сте живели у Ловасу пре тога, шта сте били по занимању и шта сте радили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Радио сам у задруги «Ловас», био сам тамо комерцијалиста, живео сам у Ловасу од 1960. године до 1991. и остао сам читаво то време, до 1995. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пре овог првога, поготово овог другог напада на Ловас, да ли Вам је познато, да ли су неки мештани из Ловаса, по националности Срби, напустили Ловас или појединачно или са породицама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Појединачно неки, углавном су то млађи људи били, било је, тако који су били пунолетни. Они су негде месец или два пре напада они су отишли, отишли су уствари у добровољце и у напад су се вратили са добровољцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам рећи, поименично да ли се сећате који су то људи били?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Неких се сећам. Био је то, овај, Воркапић Милан, онда Тепавац, не знам како му је било име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе, ближе микрофону.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тепавац, син Милана Тепавца, име му не знам, то је био младић, онда, био је овај Грковић Душан, не знам, не могу се сада сетити, било их је пет, шест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, где су у то време били, односно, да ли су били у селу Милан Радојчић и Милан Девчић или Жељко Крњајић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У селу не, то Вам не бих знао рећи, мислим да нису били у селу, али не бих знао рећи и они су били у тој групи исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте их од раније познавали док су били у Ловасу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било разлога да се непосредно пре ових оружаних сукоба поједини Срби исељавају из Ловаса, какви су били ти међунационални односи пре него што је дошло до оружаног сукоба?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ловас је било, уствари, село колониста, то је пре Другог светског рата било швапско село и ту су насељени колонисти 1946., 1947. и људи су били у добрим односима, није било никаквих гужви, док није Хрватска прогласила самосталност, онда је било тако тих вербалних вређања. У биртијама често пута су се појединци напили, па су вређали ону другу страну, тога је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неких политичких манифестација у то време, односно након проглашења независности?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току оних избора првих вишестраначких?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је, рецимо, тамо, правио се кирбај, кирбај се слави у Ловасу, тада је било много пијанаца и онда су певали којекакве песме непримерене, било је и вређања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок, кирбај се славио, тако сам ја разумела.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Сеоска слава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас питао да ли је било неких политичких манифестација, неких скупова?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, ту негде око тих избора, било је тамо у организацији ХДЗ, пекло се вола, пило и ту је било вређања исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је непосредно пре тог напада у Ловасу било било каквих оружаних формација хрватске војске или полиције или неких оружаних група?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У Ловасу је био такозвани Кризни штаб, који је био у свим местима, и био је некакав мањи вод људи који су имали некакво оружје. Било је ту нешто калашњикова, а иначе других војних формација ја не знам за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас разумео, бкло је појединаца који су имали нешто од оружја.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, они су били као организовани у некакав вод. Они су радили, у слободно време су се састајали, некаква језгра су имали, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Непосредно пре напада, да ли је било оружаних група које би браниле Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Била је група полиције из Илока. Они су дошли пар дана пред напад и сместили су се у школи, било је њих десетак. Онда је овај, у Ловасу живео пензионисани пуковник Ловрић, ту сам био и ја који сам са њим био. Ми смо њима саветовали да оду из Ловаса. Била је ту, пре тога је била армија, рекла је, нека се не пружа никакав отпор, неће бити никаквог зла. И ми смо у то веровали и они су се покупили и отишли из Ловаса исти дан. То је све што је било у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону, лоше се чује.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја мало теже говорим, ја сам био шлогиран, имао сам мождани удар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току самог напада, Ви сте у изјави коју сте давали истражитељима Хашког трибунала и по замолници у Ловасу овога суда, да ли су то једине изјаве које сте у вези ових догађања давали било коме?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Давао сам једну изјаву у Вуковару, геералу Клајну 1997. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Полицијским или судским органима, да ли сте давали било какву изјаву?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја мислим да су то били истражитељи Хашког суда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У самом нападу, у току самог напада, да ли сте и ако јесте, кога препознали од Ваших мештана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, у току напада, сви смо ми били у подрумима, сви смо били у подрумима, када су почеле тући

гранате, сви смо се склонили у подруме и до год се чула та жестока пуцњава, нисмо излазили из подрума. Ја конкретно нисам био код себе, био сам код комшија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је било у том подруму?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је више од десет, више од десет људи је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следећег дана сте, кажете, изашли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, тог дана поподне смо изашли из подрума и ја сам отишао својој кући, а следећег дана су послали по мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, тог дана првог у току, након тог напада у послеподневним часовима, да ли је било окупљања мештана Ловаса тамо негде у задрузи или око задруге, по нечијој наредби?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја мислим да није било, било је да сви морају пријавити се у Месни уред да се евидентирају и то су ишли појединачно, када је ко стигао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У изјави хашким истражитељима рекли сте да је дан, два након тог напада, устројена некаква локална власт у Ловасу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је био у тој власти и ко је имао какву функцију у тој власти?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да је устројена полиција, такозвана «крајинска полиција» и Месна заједница. У тој првој власти био је Саво Клисурић, мислим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Саво Клисурић и Филић Ивица, Филић Ивица, он је био Хрват, то је био неки мешани састав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је био у тој полицији, условно речено, главни?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прво је био Девчић Милан, а после су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам је познато да је Девчић био први тај шеф полиције?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Он се тако представио и ко год је требао изаћи из села, код њега је ишао тражити пропусницу. Након неког времена, можда десетак дана, ту су се људи мењали. Е сада, не бих знао имена људи који су били, не знам, нису били Ловашчани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време значи неколико дана након тог напада на Ловас, да ли је познато, да ли је познато да ли су у

Ловасу формирани неки приручни, да тако кажемо, затвори где су људи довођени, саслушавани, мучени, евентуално убијани и томе слично?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је, било је тог у згради Месног уреда, у подруму су људи затварани и у једној приватној кући у центру, у кући Кесера, Кесер Боро мислим да се зове. Он је у Немачкој живео или у Аустрији, негде вани, није се ни враћао. У тој кући био је некакав штаб и полиција и у том подруму су затварани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато поименично, ко је од ваших мештана био затворен, мучен, евентуално убијен?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Андрија Девчић и затваран и убијен, онда, овај, Сатлак Фрањо или Панђо, не знам које му је право име, звали су га и Панђа и Сатлак и он је тада убијен. Онда, претучени су били Франчишко и Живко, Богелъ Ивица, Радочај, њему сам и заборавио име, Радочај Славко, не сећам се других.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је то непосредно сазнање или сте то чули од неког другог?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Непосредна сазнања. У тим подрумима су били затварани и мештани из других села, из Опатовца, мислим да је било и из Миклушеваца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је наређивао да се ти људи доводе, затварају, испитују, евентуално муче и ко је то извршавао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Извршавала је та полиција, знам ко је мене хапсио, ја сам био два дана у затвору, мене је хапсио овај Клисурић, тог Клисурић Саве син и Тепавац Радован, они су били у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте били та два дана затворени, у којој згради?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Један дан у подруму Месног уреда, један дан у овој приватној згради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту у подруму у Месном уреду, да ли сте видели и ако јесте, кога од Ваших мештана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није било никога тада, била су два Опатовчана, из селка Опатовац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овамо у овој кући Кесеровој где је била милиција?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ту сам био затворен, али нисам био у подруму, него сам био седео на столици. Командир полиције тада

је био, мени се чини није више био Девчић, него је презиме било Милошевић, али не знам му име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било пре минског поља или после минског поља?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: После минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да Вам је познато да је у том нападу страдало, односно да је убијено око двадесетак људи.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте једну већу цифру, 28 у изјави коју сте дали хашким истражитељима, па Вас питам, одакле Вам је познато да је тај број људи страдао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јер сам људе познавао, ја сам људе познавао, знао сам поименично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели то да су они страдали, да су они међу мртвима?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Неке сам видео неке сам лешеве видео, не све, наравно оне који су били на мом крају села, где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само повуците овамо микрофон ближе устима.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Видео сам оне који су живели и имали куће на оном крају села где сам био и ја. На другом крају села, наравно те нисам ни видео, јер кретање је било ограничено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су ти људи који су страдали у Ловасу од напада, па у међувремену до минског поља, сахрањивани у масовну гробницу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су сви ти људи имали, да ли је ту постојало гробље и да ли су имали своја та гробна места у Ловасу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесу, на гробљу су закопани, али не у гробна места, него у заједничку јаму, закопани су багером, то је било врло плитко закопано. Када су пале кише и земља се слегла, то је био ужасно видети, виделе су се руке и ноге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је то наредио да се људи копају у заједничку гробницу, а мештани?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Директно не знам, могу претпоставити да су они који су и командовали селом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је био Ваш однос са Љубаном Деветаком за све то време?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мој однос са свим људима у Ловасу био је нормалан, ни са ким нисам био у завади, ни са ким нисам имао никаквих проблема, ја сам човек којему нација ништа не значи и који је са свима поступао људски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Ваш однос према њима, а какав је однос био његов према Вама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Исто такав, пошто му нигде нисам сметао, ништа нисам преговарао, терао контра игру, и његов однос према мени је био солидан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно, које је Ваше задужење било у то време?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је да организујем рад. Касније су ме поставили за пословођу винограда и воћњака и имао сам групу људи која је тамо стално радила. То је трајало негде до 1993., године, а након 1993. године, су ме почели слати у мобилизацију, па сам био у мобилизацији и у Западној Славонији и у западној Босни, код Бихаћа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли у исказу који сте давали раније, да се тада Љубан Деветак представио као и цивилни и војни командант.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је био, према Вашем исказу, нека врста апсолутног газде у селу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, како се то манифестовало у селу, такав његов положај?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, како се манифестовало? Сви су га морали слушати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између осталог сте рекли да су његови људи били Милан Радојчић, Ђуро Продановић, Жељко Крњајић, да су обављали ствари за њега и преносили његова наређења.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, било их је више, било их је више него што је ту у оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли на коју врсту, на која се то наређења, о којим се то наређењима ради и ко их је и како извршавао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам присуствовао тим наређењима, нити знам шта је тачно наређивано, али видео сам шта се дешавало у селу. Почео је прогон несрећног становништва из села и након неких три или четири недеље, почело је досељавање

Срба из Западне Славоније. Значи, био је покушај измене становништва. У Ловас је доведено па негде можда око хиљаду тих избеглица из Западне Славоније. Њима су подељене куће у Ловасу, имовина оних који су протерани и они су се ту настанили.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашим ранијим изјавама између осталог наводите да су ти добровољци били припадници «Душан Силни», «Бели орлови», није то битно, отприлике колико је за све то време тих и таквих добровољаца било у селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Они су дошли 10.10. у нападу, а њих је остало можда дванаест или петнаест у селу, неколико месеци. Ја њих сам запамтио по лицу неке, а имена, они су се звали неким надимцима и претпостављам да имена и која сам чуо, да су лажна. Звали су једнога «Аждаја», «Сајџија», «Цвико», «Аца Коњ», не знам каквих је све још то назива било. једини који се именом представљао, био је овај Гвозденов, Коста Гвозденов. Он је убијен, погинуо је. А да ли је и то право име, ко зна. И то сам из оптужнице први пут сазнао да је Петронију презиме, иначе га нисам знао, то сам видео у оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између осталог, када сте већ поменули Петронија, навели сте у својој ранијој изјави из ког је места и да је био препознатљив по великом броју ножева које је носио.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не по великом броју, него је све радио ножем, био је убојица ножем. Између осталог, убио је једног старијег човека, инвалида на штакама, порезао му је главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете поновити, извињавам се.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Убио је старијег човека, који је имао негде око 60 година, био је инвалид на штакама, ходао је на штакама, њему је одрезао главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове тај?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јонак Рудолф.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам је познато да је он то урадио и на такав начин?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, о томе се причало, причали су ти добровољци међусобно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте чули њихову међусобну причу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу Вас питати о осталим овим добровољцима које сте на одређени начин описали са именима, надимцима, у изјави коју сте дали хашким истражитељима. Да ли остајете при томе што сте тада њима то рекли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, и ако кажем, сва имена која сам знао њихова и која сам навео, видим да нека од њих су лажна, вероватно да ниједно није право.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред тих добровољаца, како их Ви зовете, било ту и оне друге војске који нису добровољци?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Припаднике ЈНА, и они су били неколико месеци у Ловасу, можда и шест месеци. Сваких 15 дана се мењала јединица која је долазила у Ловас. Било је припадника неких крагујевачких формација, па из Бачке, Бандишта и Бечеја, не знам све колико их је било.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: У изјави хашким истражитељима кзмеђу осталог сте рекли да је негде 15. или 16. октобра код Деветака дошао потпуковник ЈНА који је прошао кроз његову канцеларију, кажете висок око 180 сантиметара, педесетак година стар, светле, лагано коврцаве косе, представио се као Душан Димитријевић, потпуковник и да је између осталог питао Љубана Деветака, колико је људи погинуло приликом напада, а када му је овај рекао 28 Хрвата и један наш, Димитријевић му је одговорио: «Шта се овде догађа, требало би бити пуно више, забушавате, мора се нешто предузети».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се Ви налазили у тренутку када сте чули тај разговор?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У суседној просторији, биле су две просторије које је везивао балкон, балконска врата су била отворена и ја сам тај разговор начуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, између осталог, да сте Ви дан раније, 17.10.1991. године прошли тим путем према тој детелини, тамо према воћњаку, да Вас је неко војно лице, рекосте, потпоручник зауставио и вратио, рекавши Вам да је поље минирано.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, то је пут који иде поред те детелине је пут за воћњак, воћњак је 300, 400 метара даље. Ја сам имао раднике у воћњаку, они су оно грање које је резано воће, купили и носили у пекару где није било струје, па се пекао хлеб са грањем. И они су, мени је тај поручник рекао да не иду ти људи ту и возило, него да нађу било који пут даље, да овим боље не иду, јер ту се минира. И ја сам те људе упутио неким стазама, да иду у село другим путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте још да Вас је тог 17.-ог или 18.-ог из те групе из дворишта, Вас и Владу Сомборца издвојио Милан Радојчић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има на два места, различите су изјаве.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, сви смо били у том дворишту, онда је Милан Радојчић нас двојицу позвао да идемо на некакав састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У другој изјави поводом исте ситуације, истог догађаја, рекли сте да је то учинио Љубан Деветак.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, дошао је Милан Радојчић по нас и рекао да је њега послао Љубан Деветак и да нас позива на некакав састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорите о једном састанку у Деветаковом уреду, значи исте те прилике, између осталог сте рекли да је на њему Деветак говорио «саме глупости». Да ли се можете сетити, садржаја тог његовог излагања које сте Ви оквалификовали као «глупости»?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, то је било без неког одређеног садржаја, ја сам имао дојам да је он нас извукао из те гужве оданде, јер тај дан сам добио тек после када сам видео шта се десило други дан. Нисмо само нас два извучени, неки други људи су извукли и друге, тако да је од једног већег броја људи који су били у дворишту, остало њих шездесетак до следећег дана ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било, 17.-ог увече или 18.-ог ујутру?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било 17.-ог поподне, негде око 4 сата је био, су били сви позвани тамо, у 16 сати поподне и онда је ту било мување, кажем, ми смо отишли на састанак, тај је састанак био формалан, формалан је био, тако причало се безвезе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, између осталог, да је након тог састанка, Деветак Вама рекао да убудуће можете рачунати на Туркаљеву сарадњу, али да се можете поздравити са Пољаком.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Пољаком и Туркаљем, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са којим више неће радити заједно?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То су два пословође који су радили у задрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то значило што Вам је рекао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је значило да ће они отићи из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тако и било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тако је и било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, ујутру 18.-ог да сте прошли поред задруге, да сте видели неколико окрвављених људи и крв на земљи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Петроније туче куварицу Анку Балић.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то било, унутар тог задружног простора, тог дворишта или вани, то што сте видели?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Унутар дворишта, јер то је двориште, са десне стране је та хала радионе, а на левој је била кухиња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели моменат, тренутак када ти људи излазе из дворишта задруге на пут и да негде крећу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле сте то посматрали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Из зграде прекопута, кроз прозор, јер у згради прекопута сам ја имао некакву канцеларију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је отприлике било Ваших мештана у тој?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам ни бројао, али негде око 60 ја мислим да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко их је водио и на који начин?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Са њима су били стражари, мештани су одређивани сваку ноћ на стражу и ти стражари који су били тамо, њих сам видео да су ишли за њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте видели?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да су ишли за њима и они су имали оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је изузев њих било ту и неке друге војске која је водила те људе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је сигурно, али ја нисам обраћао на то, јер то је била уобичајена колона, свако јутро су се водили на тај начин људи на рад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали куда они иду и зашто иду?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте сазнали шта се то догоди?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Сазнао сам када је било готово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којом приликом, на који начин сте то сазнали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Заправо, довели су једног од тих својих добровољаца и он је био рањен и њега су превијали у тој згради где је била та команда у затвору. Њега су превијали и кроз ту причу сам схватио да су тамо биле mine.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко из Вашег окружења од мештана или неко други, причао шта се то и како се то догодило на минском пољу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, касније причао ми је човек који је преживео то минско поље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана или наредних дана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Након неколико дана, дошао је код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Зове се Лукетић, е како му је име, Ива, Ива Лукетић, Ива Лукетић, дошао је, био је преплашен, он је неколико дана био по атару и онда је дошао, каже, «шта да радим, побећи не могу никуда, а преживео сам тамо». «Па, немој ништа, да су хтели, тражили би те, остани код куће где јеси и готово». И он је ту био све док га нису протерали из села, и њега и целу његову фамилију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли је и шта предузето након тог догађања на минском пољу, на који начин су погинули довежени у село, рањени у болницу и ко је то организовао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Довођени су трактором и приколицом, рањени су били у амбуланти сеоској. То је испред моје кућа, прва зграда испред моје куће. Ту су били, мени је јављено да ту ноћ ја и моја супруга не будемо код куће, послали су нас код Милана Миљковића, то је у истој улици, само једно триста метара даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то јавио?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Наводно Деветак, али више се не сећам ко ми је то дошао рећи. И тако је било, ми смо тамо отишли и тамо смо преноћили. Тамо нас је чувало пет, шест тих добровољаца. Следећи дан смо се вратили, ништа, ништа нисам запазио никакве промене, људи су били у амбуланти, рањени, наводно је ту неко преговарање било и након дан или следећи дан, не знам точно, они су одвежени у Сремску Митровицу у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде, која је то ноћ да не будете кући Ви и супруга

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било 19.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.-ог на ноћ?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте истога дана, значи тог 18.-ог или наредног дана, није потпуно јасно, Ви се возили са једним припадником, како рекосте, тог «Душана Силног» и да сте успут видели два леша?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да. Ја сам ишао у Шид у творницу уља да продамо сунцокрет тај који је био на залихи, пратио ме је један од тих добровољаца. И он је имао некакав надимак, њега су звали «Таки» и ми смо се враћали и случајно сам погледао у таблу, мислим да је била репа исто, између Ловаса и Товарника и у тој репи једно десетак метара од цесте, била су два леша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су били?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја не знам ко је био, била су плава радна одела и ништа друго нисам видио, нисмо стајали, нисмо гледали, јер наводно је ту било и мина и које чега тако да нисмо ми ту ишли гледати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли о којим лицима се ради погинулим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, то је између два села, не знам, да ли из Ловаса или из Товарника, не могу рећи. Само знам да је из Ловаса има неколико људи који се и данас још воде нестали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, бранилац оптуженог Деветака.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Питање за господина, и у претходним изјавама и данас је рекао да је лично видео минско поље како се поставља 17.10., да ли дозвољава могућност да је ово подручје било минирао раније?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није било сигурно раније.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи, тврдите и даље да је.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја сам много пута том детелином пролазио.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, хвала. Друго питање, рекао је овде ко је био председник Месне заједнице, па је рекао ко је био шеф полиције, а ипак тврди да је Деветак био «тата» тамо у једном исказу, из чега сте то закључили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Из тога што је то он сам реко.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па добро рекао, али осим што је рекао да ли има још нешто?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па све што се у селу договарало, расправљало, све се морало њега питати, ако си планиро радит све си мора њега питати.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А за шта је што је планирано, у које активности?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па зато што је он тврдио да је он командант и цивилни и војни у селу.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, кад су била нека војна питања, да ли је он издавао наредбе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па одакле закључујете да је он био главни?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Али за привредна питања мени је издаво наредбе.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па наравно, шта је он био по функцији?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је директор задруге, а стално се око њега вртила војска.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, да ли се он бринуо о тој задрузи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли се бринуо савесно по Вама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па колко се у таквим ратним увјетима могло.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, хвала Вам.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било је много недостатака репро материјала и које чега, горива и није се могло набавити, набављо је колико се могло и није то била нека производња нарочита успешна, била је то ратна производња.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да. Рекли сте да сте били у тој згради у канцеларији, уреду како Ви кажете, и да сте чули како је овај један официр, рекли сте да је висок око 180.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па тако.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: До 190, да је плав, благо погурен и тако, јел тако изгледа тај човек?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте сигурни да је то Димитријевић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мени се тако представио, мене је срео у ходнику и представио се.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је рекао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Душан Димитријевић.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Душан Димитријевић. Јесте знали још неко војно лице тамо за то време, јесте познавали још неког?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, било их је много, то сам позаборављо.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта су они радили тамо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Увек су они долазили тамо у задругу ту је било Љубаново све исто, увек су они ту долазили, често су биле организоване и неке вечере за припаднике те, тих официра.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли Вам је познато, пошто сте били у задрузи тако рећи други човек задруге по мени, углавном те активности дешавале се у Вашем видокругу, чиме се бавила ова добровољна, ова «Душан Силни» тзв. ти њихови припадници, да ли сте пратили Ви ту групу, под чијом су командом они били, како су се понашали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам, сваки од њих је тврдио да је некакав командант.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте Ви имали утисак да има неко тамо главни који командује тим снагама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја нисам имо.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Нисте имали утисак?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мене су претили, никуд ја нисам мого отићи да ми нису они за петама, код мене су чак и ноћивали неки једно дуже време.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко је потписивао пропуснице да би изашли из села и да прођете кроз ону контролну станицу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прво је потписиво тај Милан Девчић.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А касније?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Касније онај који га је заменио на месту тога начелника полиције.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па је ли то полицијски посао био или војнички?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Полицијски.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Полицијски?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Неке пропуснице је давала касније и војна полиција и ниси могао ни изаћи у атар без пропуснице.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У једној изјави сте тамо говорили како Вам је Љубан малтене наредио да доведете жену у Ловас.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Где Вам је била жена?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У Новом Саду.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па како је он то, којим тоном је рекао, шта каже?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Реко је, наредио је свима који су склонили неког од своје фамилије одатле, да им је безбедно кући.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јесте ли Ви послушали Љубана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли дозвољавате могућност да је он то рекао из неких пријатељских односа према Вама, да не будете сами, да не кувате пошто сте пуно заузети итд., да је боље да буде супруга са Вама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Можда тако некако, јер није то рекао само мени, било је више људи који су имали склоњене супруге или некога од родбине даље, све их је позивао да се врате.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ево још једно питање, да ли је Љубанов посао био преваходно био посао директора земљорадничке задруге или неки други посао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па подједнако је он био и директор задруге и све остало што се дешавало у селу свуда је он био.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли знате кад је била општа мобилизација у Хрватској?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У десетом месецу 1991?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам, шта се дешавало у Хрватској не знам.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја нисам добро чуо кад је колега тужилац питао, чини ми се да сте рекли да је био један вод оружаних формација снага Републике Хрватске, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Колико је то људи отприлике било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам, можда петнаест, двадесет људи.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Који су били у цивилу, у цивилу и имали су неко оружје.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, адв. Бранкица Мајкић, бранилац Милана Девчића. Ево ја ћу да се надаважем, данас сте рекли везано управо за тај вод да је постојао Кризни штаб и мањи вод људи који су имали оружје, нешто калашњикова, других војних формација није било, па Вас ја питам кад је формиран Кризни штаб у Ловасу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, пар месеци пред рат, у току лета.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У току лета, а који су разлози били да се формира Кризни штаб?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па било је то ваљда онда у моди, формирали су се свуда у свим местима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је Кризни штаб у Ловасу био повезан са Кризним штабом у Вуковару, Мохову и околним местима?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је познато како се наоружавао јер сте поменули да је било калашњикова код припадника Кризног штаба?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То су вероватно добили, међутим било је других оружја које су сами куповали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате можда од кога су добили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Споменули сте да је пре напада ушла група полиције из Илока која је дошла пар дана пре напада и сместила се у зграду школе, па да ли можете да ми кажете колико је ту било полицајаца и са којим су?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Десет, десет полицајаца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато зашто су они ушли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Они су рекли да су дошли да бране Ловас, ја и тај пензионисани пуковник смо им рекли «немојте ви бранити, вас десет не може ништа обранити, боље се склоните».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су они, с обзиром да сте у изјави својој претходној коју сте дали истражитељима рекли да је доста задругара отишло пре напада из Ловаса, да ли су им они помогли да оду из села?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, тога 01.10. када је гранатирана економија онда је један био нешто побего из Ловаса, нису имали куда него у Илок, а на дан напада 10.10. исто један био је отишо.

Они су напали од Сотина, Сотиначке стране, а ови су побегли преко атара из села Мохово за Илок исто, супротне стране.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да ли је Кризни штаб из Мохова помогао вашим мештанима да напусте село?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, није, Моховљани су исто бежали као и Ловашћани, да ли је тамо био Кризни штаб не знам, Мохово је српско село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је било Срба у Кризном штабу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је био од Срба тамо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па био је тај Тепавац Милан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Он је био припадник Кризног штаба Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Данас сте први пут рекли да су се нападачи поделили по улицама и сваку групу је водио по један мештанин.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле Вам је то познато с обзиром да сте више пута изјавили да сте били у подруму све време, да нисте могли да видите сам напад?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Видио сам у тој улици где сам био у подруму и то знам ко је био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У којој сте улици били?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је Гајева улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која? Гајева.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, и ти мештани су показивали која је чија кућа, које је ко нације, јер ови добровољци то нису знали, они су се први пут нашли у Ловас они то нису знали,

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли само да ми појасните шта Ви тачно видите ако сте у подруму и мало пре сте на питање тужиоца одговорили да ништа нисте могли да видите?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па углавном видели смо јако мало. Било нас је много у подруму па смо повремено излазили мало на зрак, па провиримо ван на улицу, то је тако било. Нисмо видели ни пет посто онога што се у ствари вани дешавало, али нешто смо ипак видели.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Сад ми реците, лица која сте поменули Пемпер Мирко и Шимун Пејић који су такође радили после 11. са вама у задрузи, шта су они по националности?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Хрвати.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Такође, добро. Данас сте објаснили да је Девчић Милан, по Вашем сазнању, био главни у полицији тако се представио, па ми реците.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам да ли се то може рећи главни, углавном био је командир милиције.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле Вама та сазнања да је он командир милиције?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па ја сам ишо код њега тражити пропусницу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И? Он Вам се представио.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете само то да ми појасните, шта Вам је тачно рекао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па ниш, шта ми је реко, мене су слали ван села да се прода и отпреми та роба и нормално морао сам имати пропусницу и онда сам пито, више се и не сећам кога, ко ће ми дати пропусницу, па каже иди код Миће Девчића, он је командир милиције он ће ти дати пропусницу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко Вам је то рекао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се више ко, неко од тих Срба који су били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ево сад конкретно, да ли Вам се Милан представио да је командир полиције или Вам је то неко други рекао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, не сећам се тога, заправо ја сам с њим био добар увек, ми смо били на ти увек.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, само Вас питам конкретно да ли Вам се он представио као командир полиције?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам то, сад се више не сећам да ли се он представио или га је неко други представио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уста код микрофона нека буду, тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико сте пута били у згради полиције, односно Боре Кесера кући од 11.?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, готово сваки дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: По пропуснице?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И по пропуснице и често је тамо био, били су и Љубан и други ти његови сарадници, сваку информацију сам истражио, шта год сам треба нешто питат ишо сам тамо, најчешће сам тамо ишо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад ми реците у односу на ову Вашу изјаву из 2007 године код истражног судије, ја ћу да Вам помогнем да Вам цитирам, «Заправо је ситуација била таква да се тобоже нешто ради, људи су заправо добивали радне задатке испред зграде задруге док сам ја требо организирати производњу изван села, то је било немогуће јер је војна полиција бранила несметан улазак и излазак из села, а нисам имао нити слободних људи», па ако можете само да ми појасните везано за војну полицију која је бранила несметан улазак и излазак из села, где су се они налазили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Већ сам то споменио, био је уведен полицијски час који је најчешће био од четири сата после подне до десет сати идућег дана, ради тога, и ради тога се није могло кретати, него кад су се људи скупили онда су морали ићи у војну полицију правити списак људи који иду изван села, њима дати тај списак да они то проуче и да дају заједничку пропусницу за целу ту групу. То је некад трајало да је прошло и радно време, тако да се уопће није ни радило, у сваком случају радило се пар сати јер се изгубило много времена на тим формалностима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само Вас нисам разумела, ко даје ту групну пропусницу за излазак?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: За групну је давала војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду то причате сад што причате?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У првих петнаест дана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад ми реците само, рекли сте, уствари да ли се сећате с обзиром да сте споменули и данас Милошевића који је био на челу полиције у Ловасу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, био је командир полиције.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате кад је он дошао у село?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, не знам точно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У ком месецу само, не тражим датум.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је крај десетог месеца или почетак једанаестог, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Е сетио сам се имена, звао се Душан Милошевић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и ја бих Вас питала да ли сте носили униформу за то време док сте обављали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, то су, не знам да ли се може звати униформа, то је била она од бивше армије радна одела стара, траљава, морали смо имати нешто армијско да можемо проћи кроз село да нас виде у униформи да не пуцају на нас, и морали смо прије истека тог полицијског часа смо морали ићи радити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само ћу Вас питати још да ли познајете покојног Милорада Воркапића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је он био тад у селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, и у нападу и у селу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта је радио у селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, ко и остали, шта су они радили, ништа, сви су они били носили неке униформе и правили се војници.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А какву је он униформу носио?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Маскирну, од ЈНА.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Немам више питања, хвала.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Адвокат Игор Олујић бранилац окривљеног Милана Радојчића. Добар дан господине Жадањ.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само опет микрофон, Ви се окрећете према овим адвокатима који Вас питају, па се померате од микрофона, е тако га некако наместите.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Рекли сте у свом исказу да сте 1997 године давали исказ генералу Клајну у Вуковару.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И да је то исказ Хашком трибуналу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Наводно су ту били хашки истражитељи.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Били су неки Шкотланђани који су испитивали.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте, Шкотланђани су испитивали и је ли био неки преводилац ту?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вам је, да ли је направљен неки записник са вашег исказа?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, направљен записник на енглеском.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: На енглеском језику, а јесте Ви имали прилике, да ли Ви знате енглески језик?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте Ви икада прочитали тај записник?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Никад нисте добили превод?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Оно што ме интересује, рекли сте у исказу, односно у том записнику је наведено да је приликом артиљеријског напада 10.10. да су погинули, у артиљеријском нападу су погинула два лица?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Која су то два лица?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислим да је један старац звао се Милан Латас.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И једна жена Мара Ковачевић.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Мара Ковачевић. Такође сте у том исказу појашњавали, па Вам цитирам сад, «Мирко Јовић је био командант «Душана Силног», а локални заповедник је био Баста, Јовићев је заменик био Душан Аџић који је неколико пута дошао у Ловас након заузимања села, био је у цивилном оделу, али се не сећам како је изгледао, само је био старији од Басте, вјероватно шездесетогодишњак. Видио сам се с Аџићем кад је једном приликом свратио у зграду задруге и питао ме како да некамо стигне», је ли то.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да. Он је у једно два или три наврата био на један дан у селу.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: На један дан, а Басту сте виђали чешће?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам, он је био тамо стално.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И он је био тамо командант?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, нисам га се сетио, давно је то било. Знам да је он био некада запосленик фармацеутске индустрије «Галеника».

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, али у самом Ловасу он је био командант овима?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тако се представљао, а било их је још који су се исто тако представљали.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. У том записнику је наведено и да се сећате добровољца Љубе, старог око 25 година из Краљева.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Љубо из Краљева, јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте, да ли знате где је он седео, која је његова функција била?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нигде он није седео, лутао је по селу ко и сви они остали, и он се представљао као неки командант.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И он је био командант?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли знате можда овог добровољца Ступара? Да ли Вам је познато то, Славко?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, да. Он је доводио тог Аџића.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Тог Аџића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. У свом исказу сте рекли, данашњем исказу, да у селу није било отпора.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Како знате да у селу није било отпора?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па није било. Људи су бежали, никаког отпора није било.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вам је познато да ли је страдао неко у нападу од нападача?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам то, знам то и то био је, био зрна, то је био рикошет који се одбио од бетон. То је могло бити од њихове властите пуцњаве.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли је могло бити од ових припадника МУП-а који су, како кажете, побегли након напада?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нису, ни један из МУП-а није био у Ловасу, нико од МУП-а.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А од људи који су организовани у вод за одбрану?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Они су први побегли из села.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Кад је почео напад?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, ти који су имали неко оружје први су побегли из села још прије напада.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Како то знате?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Још прије 01.10., заправо кад су почеле гранате онда су побегли.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И они и вођство ХДЗ.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажете да сте носили униформу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: У свом исказу Вјекослав Балић, да ли знате Вјекослава Балића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Је рекао да сте им Ви наређивали да обављају задатке.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, по питању посла, да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Да ли сте имали оружје неко?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ни када сте излазили ван села јесте ли носили неко оружје?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам, једино кад су ме мобилисали, слали у Западну Славонију, Босну, онда сам имао пушку.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте Ви носили белу траку?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И Владо Сомборац?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И када сте били у униформи и када сте радили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, док се носило, то је трајало не знам можда неких петнаест дана.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Петнаест дана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, или мање.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А јесу ли онда сви скинули те?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А колико мање мислите, осам дан, три дана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, тешко ми је сад рећи након толико година.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Али није трајало дуже од петнаест дана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није дуже од петнаест дана.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажете да су након три-четири недеље почеле долазите избеглице из Западне Славоније.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете негде да прецизирате време кад су они још мало, је ли то било пре пада Вуковара, после пада Вуковара?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Пре пада Вуковара.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Пре пада Вуковара.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Али они су долазили групица по групица, су долазили два, три месеца, та прва тура.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Два, три месеца, добро. Да ли знате зашто су ти људи долазили у Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па наводно су морали из Хрватске побећи. Једно време су били у Босни, а онда су се скупили ту негде око Нове Пазове, углавном већина је одатле дошла.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А што су морали побећи из Хрватске, да ли знате то можда?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, наводно су истерани.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Истерани?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Односно под претњом, малтретирани. Није ни тамо било боље него овде с нама.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте за посао који сте обављали добијали накнаду неку?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И људи којима сте Ви руководили, јесу добијали они неку накнаду?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У почетку док се то водило као радна обавеза нису добијали ја мислим ништа, а онда су најприје уведени бонови, то су се звали «Љубанови бонови», с тим се могло купити само у једној трговини у Ловасу која је била под његовом контролом и била је скоро празна, јако мало шта се могло купити. После тога је изашао крајински новац, крајински динар којим се могло само у Крајини купити тамо где ништа није било, јер се тешко шта могло наћ, а нигде даље није било.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. На крају бих Вам поставио питање да ли сте Ви током Вашег боравка у Ловасу видели или чули да је Милан Радојчић извршио или наредио било које кривично дело?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не. Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, ко има питања од бранилаца?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само једно питање, мало пре у свом исказу сведок је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мало пре у свом исказу је рекао да «кад сам прочито оптужницу онда сам стеко неку слику бољу него што сам имо», па ме само интересује на који начин сте дошли до оптужнице и ко Вам је прочитао оптужницу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ма нисам прочито оптужницу, чито сам у новинама.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић, бранилац окривљеног Димитријевић Јована. Ја бих Вас молила да

се присетите, казали сте да сте били у просторијама, претпостављам задруге или месне заједнице, не знам тачно, након дешавања на минском пољу, да сте видели повратак неких људи са минског поља и неког од њих рањеног.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам видео повратак људи, видео сам само лешеве које су возили у тракторској приколици, а ти рањени они су ми били пред кућом, пред мојом кућом је амбуланта и они су ту били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигните микрофон, молим Вас.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Рањеници су били смештени у месну амбуланту, а та амбуланта је одмах испред моје куће.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли видели рањеног неког војника?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добровољца?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Видио сам добровољца, нисам знао шта се десило.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где сте га видели рањеног?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Донели су га у ту кућу Боре Кесера.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У кућу Боре Кесер?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је рањен у ногу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви се налазите где?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја сам био тамо исто из неких разлога.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У истој кући се налазите?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни кажите ми јесте видели да је човек рањен?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам, видио сам, имо је рану на буту.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рану на бутини. Како сте то видели, кажите ми?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па тамо су му скидали хлаче и превијали га.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Превијали га, хвала. Да ли је био у свесном стању или бесвесном?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Свесном. Да ли је то лице које је учествовало у, како сте рекли пратњи лица која су вођена из задруге то јутро?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Вјероватно јесте, јер ја од пратње нисам видио никога, кад сам ја погледо кроз прозор видио сам само људе већ су били одмакли.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е, то бих сада да Вас питам, а не бих волела да Вам предочавам изјаве. Значи овако ћу покушати да Вас питам, код хашких истражитеља 1996. године дајете објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1997 године.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: 1997., дајете објашњење онога што се дешавало то јутро када су људи изведени из дворишта задруге.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И објашњавате да сте то све посматрали.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Одакле?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па тамо у дворишту те зграде, ту су три зграде задруге. У једној од тих зграда сам ја радио, кад сам долазио на посао, то што сам описао то сам видио, прошао сам кроз то двориште.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А у својој изјави коју дајете Жупанијском суду у Вуковару 23. новембра 2007 године кажете, ја ћу прочитати, «Био сам позван у механичку радионицу јер је био јавни оглас да се дође, међутим Љубан Деветак је одмах ту издвојио је мене и доктора Качара те још неколико људи да идемо на некакав састанак, заправо нас је након тога послао кући».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Након чега? Након састанка?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па да, на том састанку се тако безвезе неке ствари причало.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Причали и Ви сте отишли кући?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Безначајно и онда нас послао кући.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је вече 17., је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 17., да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад сте дошли у ту задругу да то гледате из те просторије шта се дешава?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 18. ујутру.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А што сте долазили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па дошо сам на посао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А дошли сте на посао, добро. То нисте објаснили код суда у Вуковару. Да ли се сећате због чега сте заборавили тај детаљ или?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, или сам заборавио или је неко ко је записиво није записао, не знам тачно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала Вам. Колега је питао за ову оптужницу, то сте одговорили, хвала, не бих имала више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете кад сте први пут чули за смрт Рудолфа Јонака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се то.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не сећате се?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се, знам да је била та касна јесен, било лоше време, а тачно дан не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А које године, јесте то чули?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било све 1991 године.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Од кога сте чули?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам, кажем тим људима који су били та група добровољаца њима скоро никоме нисам ни знао име. Знао сам ту и тамо неке надимке с којима су се они ословљавали. Чуо сам онако из прикрајка ту њихову причу. Наводно њега су послали да неког убије па је он погрешно то урадио, убио погрешну особу, о томе је била прича код њих.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Где сте то чули, на ком месту?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па у задрузи.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Кад је то било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам тачно, то је било негде или конач десетог месеца или почетак једанаестог, ту негде, не знам тачно, или половина десетог, не могу се сад сетити тачно.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Или једанаестог месеца, тако сте рекли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А јесам, али тешко да је било у једанаестом јер једанаести су већ долазили избеглице, те ствари око убистава и тога је већ било завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да замолим ове стражаре да сведоку намештају микрофон ако се помери, јер повремено се губи, ја овде слабо чујем, не знам оптужени.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте могли да видите те од којих сте чули и како изгледају?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хоћете да их опишете?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Рецимо, тај кога су звали Аждаја био је човек тако.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не, не, нисам Вас то питала да опишете људе, него ти од кога сте чули за смрт Рудолфа Јонака, да ли је више њих причало или је један причао о томе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, више њих, они су у групи причали са тим Продановићем, ја сам то успут чуо из прикрајка.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хоћете да опишете тог који је причао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је тако средње висине, у маскирном оделу и имао је ошишану косу на нулу, на ћелавост.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте сазнали како се он зове?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Њега су звали Аждаја.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, зашто, Ви сте саслушавани два пута, значи 22.06.1997 године и 23.студеног 2007 године, ни у једној Вашој изјави нисте причали о смрти Рудолфа Јонака, како сте се тога сада сетили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па ето, нешто промакне, а нешто се човек сети.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја Вас питам како сте се сада баш тога сетили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам како, вероватно дао сам ја ту више својих изјава, сигурно негде је то евидентирано, негде није.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите колико сте изјавили укупно дали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, пет, шест.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А коме сте дали, да ли се сећате?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прва, прво сам дао кажем код Клајна, то је било 1997 године.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Даље.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Онда друга је била опет су ме нашли у Новом Саду код ћери и то су били странци њих троје, међу њима је била једна Кинескиња и жена преводилац и они су тражили исто те податке. Онда сам дао у Ловасу изјаву, а не знам то прошле године или 1997. и ево сад.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте у било којој изјави споменули смрт Рудолфа Јонака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ево ја ћу Вам предочити.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Све су изјаве ишле тако слично као и овде да су људи поједине ствари испитивали, е сад, то се нашло, тај случај да није се повезиво с ничим што сам испитиван, јер то је само један убијени, а тих убијених је било деведесетак.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, управо Вас то питам како сте се сетили тог једног убијеног, а нисте се сетили осталих убијених?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па нико ме није за ни једног убијеног ни пито никад.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Овде су Вам 2007 године, дакле, предочили све оптужене, а Ви се ипак нисте сетили смрти Рудолфа Јонака, како то, а сетили сте се данас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па ето, није било, овај, разговора директно о томе.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, баш управо је директно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да нема разлога више да инсистирате.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао не сећа се како су га негде питали тако је одговарао и сад ајде да се још десет питања вртимо око Рудолфа Јонака.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ако је реч о именима, ја могу много имена набројати од тих убијених, и ако не могу све јер сам неке заборавио већ.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Овде у списима имамо две изјаве, значи ову од 2007 године и од 1997 године, ја само да Вам предочим, пошто тужилац то није урадио, значи да овде ни једанпут нисте споменули смрт Рудолфа Јонака, због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то смо чули и питали сте га због чега и објаснио је. Идемо даље с питањима.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од оптужених?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан свима, добар дан Фрањо.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Љубан Деветак, вероватно ниси заборавио.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, ја бих те молио да мало појасниш ово, кажеш био си у некој кући, позван си итд., код кога си то био у кући и ко те позвао 10-ог кад је био напад?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Код Рудића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Код Рудића. Реци ми молим те.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Други дан сам био код Драгана Дражића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми молим те, да ли су те, Рудић Миленко Ђурин син, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Позвао код њих у кућу због поверења које су имали у тебе управо из оних разлога које си мало прије рекао у свом исказу да ниси водио рачуна ко је које националности и тако даље, овај, или само зато што сте заједно радили ти и Ђуро годинама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, ја мислим да сам ја тамо дошо случајно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, нема проблема.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Неколико сати прије.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема потребе даље.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, објаснићу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Неколико сати прије тих граната срела ме је у центру Савка Рудић и нешто је требала, неки конзерванс, ја сам, знала је да ја то имам, а она то није могла у трговини наћи и купити, јер је било већ тако стање, није било добро, и она ме је замолила да јој ја донесем тог конзерванса и ја сам пошао код њих и у томе већ кад сам био на по пута опалила је прва граната и једна за другом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми молим те, јеси ли стеко дојам или утисак, како боље разумеш, да су Срби на неки начин знали да ће доћи до напада тог 10-ог ујутру?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам, нисам о томе ја размишљао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А после о томе кад смо ја и ти причали јеси ли се слаго са тиме да су знали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, вероватно да неки јесу знали, али нису сви знали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Ово 11-ог је ли први пута ти мене видиш 11-ог у задрузи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси био у Дому културе 11-ог кад сам се ја обратио мештанима?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли се сећаш ко је дошао по тебе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Брајковић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кинез, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми Фрањо, да ли можеш да се сетиш ко је све био тада у задрузи кад си дошао и ти?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да је био Пемпер и Шима Пејић, да ли је био још неко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ајде да прескочимо засад Шиму, после ћу те питати за Шиму, да ли је био Ђука Кесер твој комшија, бивши секретар?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тад није био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли био Фрањо Брајковић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте био је али у другој просторији.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, да ли је био Римар?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не. Римар је дошо много касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па добро, али то вече?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Пар дана касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли био Рудић Мирко?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли био Продановић Ђуро?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ђуро је био у Месном уреду, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас, ништа Вас не чујем, ближе микрофону, имате њега на монитору, не морате да га гледате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не мораш се окретати, видиш те тамо на монитору, можда сам тамо лепши.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислим кад сам изашао од тебе да сам Ђуру срео пред Месним уредом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Навече је то било, ниси могао. Добро, добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То кад сам ја био то је било пријеподне.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, по подне је било јер око подне сам се ја тек обратио, осто би сигурно да си био пре подне. Нема везе, откуда трпаш овде сад Шимуна Пејића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, знам, сећам се да је он био тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Који је фактор Шимун Пејић у то време био у селу изузев што је био мој школски друг?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па није ништа, никакав.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И кооперант вероватно обични у задрузи.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Једино се свуда трпо као ватрогасац.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па откуд теби у сећању да је Шима Пејић, јер то због тога што је он стварно касније радио на скупљању и сахрањивању и организацији сахране?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па вероватно јесте, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислим да си помешао. Реци ми Фрањо, то прво вече, да ли сам ја то прво вече 11.-ог сазнао који су све проблем, прво од села, од тога да не постоји хлеба, да нема у трговини ништа, да је римфуз пшеница горе, да је бомбардовано итд., да није обрано, јер први пута да нема нафте и све то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, ја не знам, али за мене је то било први сусрет.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, значи ја то вече сазнајем шта све нема и који су све проблеми, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ајд сад да се вратимо на облачење. Како си ме ти видио то први пута у Ловасу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, имо си нешто слично униформи са неким шеширом на глави.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесу то биле панталоне боје листа ораха кад је млад, светло зелене?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нека је СМБ боја је била.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нека СМ боја је била.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, мантил био тамнији још од овога, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако не видиш добро, ако дозволи судија ја ћу прићи ближе, овај, било је спомена о шареним униформама, овоме, ономе и тако даље. Фрањо, ову униформу коју си рекао мало прије да си је носио, да ли се сећаш кад си је узео у задрузи, односно добио, кад сам их ја довезо у задругу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прво сам узео ту стару армијску униформу у Месном уреду, а након неког времена си ти донео оне канадске.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оно су биле само панталоне, јесте.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али ту у месном уреду што си узео то је била СМБ стара униформа, којег дана си то узео у месној заједници?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се тачно, то је било после нашег сусрета дан, два.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи 12-ог највероватније кад су и почела сахрањивања у селу, тад сам и ја донео и ове, спомињо си ти да су људи стављани у вреће, је ли тако, најлонске и те вреће и оне пушке за ову стражу. Е, види сад Фрањо, ја тебе не морам подсећати да си ти најчешће првих дана одлазио на економију горе, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И уосталом и од тебе сам ја сазнао то прво вече да задруга уопште има овце, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, па ја се тачно сећам кад си ти мени причао да си спречен да цестом дођеш у Ловас са том грађевином и да си морао да упутиш људе и трактор на Томповачки пут и на тај начин да се дође до пекаре, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, ја се сећам да је то било 13.-ог, односно први дан после те униформе, без униформе ниси ни смео да изађеш из села.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја мислим да је то било дан прије минског поља, али не знам тачно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сигурно се вараш, тебе збуњује онај покушај подрезивања воћака које се радило управо тог дана 17-ог, кад и говориш о томе, знаш, а уосталом и документација, војна евиденција показује да је то било 13-ог, да је то минско поље, али обзиром да је тако рано мене је чудило, ја сам то изјавио у својој одбрани да овце нису наишле на то минско поље раније. Значи отприлике ти конкретно ниси сигуран да је то било 17.-ог, него да је могуће да је било и раније, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Могуће је, много је година прошло и много шта се дешавало, могу се поједине ствари побркати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај воћњак где си ти био он се и дан данас и онда звао Матићев условно воћњак, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, некад је Матићево приватно власништво.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А виногради су били овамо на Чоту, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: На Чоту, а и тамо у воћу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али много мање него на Чоту, јер Чот је био чист виноград, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Чист виноград.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, хвала, са мало вишања. Реци ми Фрањо, да ли се сећаш кад су комбајни почели да скидају прве кукурузе у околини села?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, али знам да је то било мало касније него што је време бербе, није било на време, било је мало касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Наравно да је било касније, али ово што је војска наредила из безбедносних разлога.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Е, прво су ишле тањураче, тањурале око села, правиле брисани простор.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да то самељу. И одмах после тога је вршена проба бербе кукуруза док није прва нафта дошла, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел се сећаш кад је прва цистерна нафте дошла?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, знам она по коју сам ја ишо, тад смо ишли преко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Преко атара, преко шидске шуме.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Преко атара да, преко шидске шуме.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, јел се сећаш да је тог дана поподне да сам, ја сам бар обавештен да је била, овај, ова војна нека мисија међународна?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам. Знам да смо ја и Милан Радојчић ишли с том нафтом, мували се, морали смо у Шиду тражити некога официра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко ће вас довести до тамо и тако.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ко ће нас довести да не би било проблема.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може се рећи да је то било 15. или 15., је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Кажем датуме.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Или 14., чак недеља да је била?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се датума уопће.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи тад се тек могло почети да се озбиљно ради?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И таман се почело озбиљно радити и 17-ог на 18. је прекинут озбиљан рад, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, сад види Фрањо, не знам да ли се сећаш да дан или два пре него што се догодило 17.-ог то затварање да сам ја први пута тада службено са Римаром ишао у Београд, је ли се сећаш тога?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па смо и осигурали ту испоруку робе.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ишо си више пута у Београд, сад кад је који дан то не могу рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Е сад Фрањо, ово бих те из посебних разлога замолио да још једанпут потврдиш, тог 17.-ог заиста ко те послао у канцеларију код мене? Да ли сам ја дошао да ти кажем иди код мене у канцеларију или је то био Радојчић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Радојчић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово посебно сам питао што желим да дам до знања господину Игору адвокату да се ја никад у животу нисам китио туђим перјем, ја од почетка тврдим да 17.-ог нисам био тамо, престао сам намерно људе да испитујем да не замарам веће, а ја стварно 17. нисам био у кругу задруге у поподневним ни у вечерњим сатима, е сад што неко има интереса да се не сећа, а овај други да товари на некога трећег итд., то успут коментар, не односи се на тебе. Е, сад то Фрањо, 17.-ог навече кад смо били у канцеларији у задрузи седели смо сви ако се сећаш добро била је посебна сала за састанке, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Која је гледала у двориште оне Зораја удовице и јетрве, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И то је доста велика просторија.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, сад, мало ме чуди, али верујем да си ти из неких одређених разлога морао да кажеш да сам ја причао глупости, а ја бих те само подсетио, а ти да кажеш да ли јесте тако или није, ако дозвољава веће, да сам ја то вече сазнао и од тебе посебно и од Римара, а од тебе посебно, да се кукуруз почео грејати на писти.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А тог 17-ог до подне, ако се сећаш ишли смо да решимо проблем, овја, пријема грожђа у Ердевик и у Шид, је ли тако било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ишли смо прије у Илок, па они нису хтели.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нису почели још добро ни радити.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нису ни хтели примити, па смо онда ишли у Ердевик.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, тако је, и да се морао решити проблем овога и због тога сам ја 18.-ог узео на себе обавезу да то пробам решити у Митровици или ако не у Митровици даље да то решим, је ли тако било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из тог разлога сам ја 18.-ог отишао у Митровицу кад се десило то, је ли тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате или не?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, знам да нисам био ту уплетен у то и нисам никог испитиво ништа, тога се ја не сећам, е кад ме он то подсетио онда ми надође нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте помињали пред истражитељима Хашког тужилаштва да Вас је 18.10. Деветак послао код Девчића по пропусницу и да је приликом те посете кући Боре Кесер био ваш сусрет на коме сте чули о оном страдању на минском пољу

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, то кажем, датуме и прије пар дана ишо сам више пута по пропусницу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, ајде да се мало вратимо поново на 17. Ти си изјавио, јесте код хашких истражитеља, чини ми се, да си 17. после овог састанка што ти кажеш да сам ја лупао, овај, да си био упућен да преспаваш у полицијској станици, је ли тако? Ради безбедности.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, то је било дан, два касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било дан, два касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дан, два касније?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, кад су рањеници били у амбуланти.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стоји у твојој изјави 17.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не може бити 17. кад је минско поље било 18-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам кад је било минско поље, значи 18-ог смо исто седели у задрузи па су ти онда саветовали да одеш тамо.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било дан или два после минског поља.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Е, сад, да закључимо, да ли се сећаш ти да сам ја 18.-ог отишао на пут ради решавања проблема сушења кукуруза?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећаш се, добро. А јел се сећаш Фрањо 18-ог ујутру кад сам дошо у канцеларију да си ми ти рекао да у механичарској радионици нису још људи пуштени кући, јер си пре мене стигао у канцеларију?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се ни тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А мало прије си изјавио како си видео људе да су још тамо, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ујутру су били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја сам тамо дошо око пола седам, у то време су још били тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: После пола седам, где си отишо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па преко у канцеларију у стару задругу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где преко?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У стару задругу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па тад смо још користили канцеларије ове нове задруге, да ли се сећаш ти кад смо ми изашли из тих канцеларија?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, у старој задрузи сам ја био дуго времена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одма из почетка?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није тачно Фрањо.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тек кад је друга војска после минских поља дошла онда смо се иселили из зграде и отишао си горе, пробај мало да се присетиш.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Сигурно знам, да, била је горе канцеларија али распоред људи и све се радило у старој задрузи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је, тако је, то је нешто друго.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И ја сам ујутру ишао тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па ујутру рано си био тамо, али обзиром да си видео да је све блокирано не можеш тамо, нема распореда никаквог, дошо си у канцеларије и мени рекао какво је стање.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није важно. Јеси ли чуо икада да сам ја тог 18.-ог још тридесет људи извукао ујутру из тог строја који је ишао наводно у обилазак?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам чуо, али сам видио да је остало много мање људи него што је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чудо да то никад ниси чуо, ни од Мирка Кесера ниси чуо, од никог?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Обично се о томе није никад ни разговарало, али знам да је било много више људи претходно вече, а ујутру је било далеко мање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер и навече се смањило за петнаестак, ујутру тридесет и наравно, добро. Е, сад Фрањо, ово што си говорио у вези ових камиона врло брзо се роба почела отпремати, тај кукуруз, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, да ли се ти сећаш.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Најприје је пшеница ишла.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Пшеница је ишла прва.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, а јел се ти сећаш да су то били баш никшићки камиони?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Први камиони били су никшићке регистрације, а чији су не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А није можда Пљевља регистрација?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси у праву, али нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је јако битно за ову оптужницу, господине Деветак, вратите се питањима која су предмет оптужбе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, вратићу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су никшићке или пљеваљске регистрације после осамнаест година да се човек присети, то је врло битно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми молим те Фрањо, кад си ово ишао по жену наводно што сам ти ја наредио?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Е, то је било негде, ту негде не знам да ли је био 14.-ог или 15.-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам да ли је био 14.-ог или 15.-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У октобру месецу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Невероватно. Ајд добро, прихватам и то. Реци ми, јеси ли пролазио кроз Товарник?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је била пумпа бензинска срушена у Товарнику?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То се не сећам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси ли чуо кад да неко сипа гориво на пумпи у Товарнику?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, ја Вас опет упозоравам да се вратите на предмет оптужбе.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам ни тачно датум, само ту је негде 14.-ог или 15.-ог и возио ме је Милорад Воркапић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, госпођо председнице, ово питање је у вези оптужбе, јел Ви се сећате да је једна сведокиња говорила да је сипано гориво у Товарнику, а не у Ловасу, то је доста битан податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, видим има у оптужби то. Идите на друга питања битна, ако више немате, да идемо даље?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам. Реци ми Фрањо, кад се враћаш са економије и кренеш у централу, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И кад дођеш лево од куће овог Балић Андрије, шта видиш испред себе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Балић Андрија? Балић Андрија није у центрели.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нова кућа десно.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Балић Андрија је у Жабару.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, ајде.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У централи је Палијан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је, Палијан јесте. Чију кућу видиш онда из тог правца?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Брајковићеву.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, кад гледаш право?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Онога Девчића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Лимара, је ли тако? Шта си видио испред те куће тих првих дана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се да сам ишта видио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси видио да стоји војна стража испред?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да је тамо била нека војна кухиња у тој кући али нисам ништа, нисам ни обраћо пажњу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми Фрањо, јел се ти сећаш где је задруга отворила први жиро рачун?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ни то не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако бих те ја подсетио да је то било у Шиду.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам то, знам да није могло бити у Вуковару, морало је бити негде даље, али не знам то ме не интересује.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Сећаш се Фрањо температуре испод нуле 1991 године када су наступиле?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Наступиле су негде тамо кад смо почели брати грожђе, не знам тачно сад који је то датум, знам да је то била напола ледена берба.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Била је то напола ледена берба кад се почело возити грожђе у Ердевик.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Већ децембар?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислим да је то било у десетом месецу, крајем десетог месеца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш Фрањо прве избеглице кад су почеле долазити у Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислим да је почетак једанаестог био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Она госпођа Цабунац са породицом, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, сећам се кад су Лукићи дошли, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да су прво дошли на неки састанак тамо у оној трпезарији, тамо је био договор и после тога су у групама долазили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, овога официра што си спомињао да је 15. или 16. био у Ловасу, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти си добро човека описао, само име и презиме ниси погодио.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мене је срео на ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас не чујем господине Деветак.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мене је срео на ходнику и тако ми се представио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел се сећаш неког официра који је родом из Будимаца?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Суботића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Суботић? Познато ми је име, али не сећам се више.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Седио си чешће с њиме.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Може бити, много их је прошло, тешко сад могу разликовати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси ти имо дојам да ја наређујем тим официрима, Фрањо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам, имо сам обратно, имао сам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам ја могао да кажем Фрањо затвори врата.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Имо сам дојам да они наређују теби.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Фрањо, јеси имо дојам да сам ја мого рећи Фрањо затвори врата, нећу да их примим или су улазили без куцања?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Сигурно ниси мого рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми, овај, у тој канцеларији где си ти седио, па одма се пролази овде где сам ја седио, да ли си ту рађе седио због, а имало је и празних канцеларија, због осећаја сигурности или зато што си имо више ту комоције иако је ту после седио Ђука Кесер с тобом?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није никакав осећај сигурности, него ту је било много те документације бивше задруге која ми је ту и тамо повремено требала, а то је и прије тог 10.10. била моја канцеларија.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Фрањо, да ли се ти сећаш да су неке ствари куповане још 1991 године?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Комбајн за вађење репе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Купован је комбајн за репу, нешто касније се купио и трактор.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи ипак се водило рачуна куд се роба даје и где новци долазе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, рекао сам водило се рачуна о производњи колико се могло.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Фрањо, сигурно ти је познато да је задруга инвестирала у књиге и све остало да почне да ради школа, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мало прије си споменио тог Милошевића, командира милиције, Душан се зове, јел се сећаш кад је он дошао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па не знам, он је наследио Мићу, а не знам тачно кад је дошо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли био још један с њиме који је био заменик?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто Душан?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се имена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из Апатина?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се презимена, знам да је био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад би знао да смо у то време имали жиро рачун и ове две ствари претходне, да ли си ти сматрао или сматраш да смо ми у то време били коптирани у систем Републике Србије?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам да ли тада или касније, знам да су коптирани са «Уљарицом».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Са «Уљарицом» у Београду.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Друго је пословање фирме, а укупан систем.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Е, наша фирма се звала «Душановац», тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Наша фирма «Душановац».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, добро. Да ли смо ми могли нешто ван Србије да набавимо, Фрањо, у то време?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ништа се није могло набавити, било је тешко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се сећаш кад смо добили телефоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, Вама се не суди за злоупотребу службеног положаја везано за задругу, него за ратне злочине против цивилног становништва.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај део оптужби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе то те телефоне, жиро рачуни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај део оптужнице се не односи на мене госпођо председнице.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да дуго није било струје и телефони дуго нису радили. Негде кад је дошла струја прорадили су и телефони.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, реци ми молим те, обзиром да си спомињо овог Туркаља, по мени у негативном контексту, да сам ти ја ту нешто рекао и Пољаку да они неће више радити, да се поздравиш с њима итд., па бих те само питао да ли сећаш кад је Туркаљ отишао из Ловаса?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Туркаљ је отишо после, Пољак је отишо прије.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, кад је то после, шта значи то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, не знам, то не могу, у десет дана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли отишао 1991. или 1992 године?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја мислим да је Пољак отишо негде за католички божић 1991., а да је Јоја отишо десет, петнаест дана касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У 1992. години у сваком случају?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми Фрањо, да ли си био можда у згради, овај, задружној овој новој, када је Марко Бели Сабљак, овај, улетио у зграду тражећи спас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси. Реци ми да ли си био присутан кад се Рендулић Адам после задњих преговора по повратку из Шида обраћао у Дому културе мештанима Ловаса?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Дан прије напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прије, прије, да.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси био присутан?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта је рекао људима? Да ли је позвао на предају оружју, није позвао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Позвао је на предају оружја и мене је задужио да ја купим то оружје.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А они су после тог састанка, та врхушка ХДЗ-а Јозо Милас и он с њима, они су побегли још то вече.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он је отприлике рекао да не зна шта ће да буде ако се оружје не преда, да неће бити добро, а не зна шта ће да буде ако се преда, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи није било воље да се направи компромис са војском и да се то реши мирним путем?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Код тог друштва није било воље али они су још то вече побегли. Остали смо ја и стари Ловрић да купимо то оружје. Што смо могли скупили смо, то знаш и сам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, знам, то је мени причао овај покојни.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Али све се није могло скупити јер сви нису хтели предати, па нисмо знали ко шта има. Предали су углавном ловачке пушке и два калашњикова.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Фрањо, тај дан кад си долазио 11.-ог на састанак у задругу по мом позиву кад те обавестио Кинез, којом улицом си долазио? Јеси дошао поред Дома културе или?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Поред Дома културе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси прекопута видео пред зградом месне канцеларије, односно месног уреда некадашњег, војну кампањолу и то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се тога, нисам то ни гледо, ишо сам својим путем, нисам се много осврто никуда, није ни мени било свеједно, рат је то, не сећам се тога више, знам да је био тенк на центру у селу и да је било нешто војске по улици, тога се сећам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси ти Фрањо икада чуо да сам ја некад некеме рекао било добровољцима, било домаћим Србима да нешто ураде то и то и да сам неког постројаво?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чак на распоред нисам долазио горе у механичарску радионицу.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, реко сам то, кад год се зло у Ловасу дешавало ти си био одсутан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислиш да је било намерно?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, можда је, можда није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала Фрањо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, има ли ко питања? Господине Жадањ, Ви кад будете хтели паузу Ви реците.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мени не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дobar дан свима. Оптужени Девчић, добар дан господине. Хтео сам Вас питати господине Жадањ, везано за ове пропуснице, да ли Вам је познато ко је издавао још пропуснице везано за излаз у Шид и у атар?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: За у атар је давала војна полиција.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где, за?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: За у атар.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: За атар?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, војна полиција.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А за Шид?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: За одлазак у Шид то је давала полиција, једно време си ти давао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато још неко ко је давао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Они који су те заменили на тој функцији.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не, у том периоду, што Ви сад спомињете да сам ја издавао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја не знам за друге, од другог никад нисам узимо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није Вам познато?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не. Можда је давао али ја нисам код никог другог дизо ове пропуснице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта је писало на тој пропусници, што Ви кажете да сам ја издавао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам више.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како је била оверена?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па имала је неки жиг и потпис, текста се не сећам, био је тако.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чији жиг, који потпис, какав потпис?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећате се?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, нисам то никад ни загледао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли сте Ви били један од, да не кажем функционера у задрузи, осим Деветака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесам био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте нашли за потребу да Ви добијете неку ванредну ту пропусницу ако не може од неког трећег да се добије, а да сам ја ту евентуално па да ја могу да то исходујем?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Од никога другог нисам ни тражио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је позната, у то време, улога припадника ЈНА, у том периоду?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А што би ја онда издавао пропуснице?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја знам да сам био код тебе у неколико наврата по пропусницу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А не знате како је потписана? Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А доста пропусница за излазак на рад сам дизо у војној полицији тамо у Брајковићевој кући.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми, кад сам се ја Вама представио да сам ја командир полиције у Ловасу или шта је већ то било?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли одељење или шта је већ?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не сећам се, сазнао сам да си командир чим сам почео радити, али не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, то што сте сазнали добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И то је било неко време и онда су дошли други.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је релативно. Реци ми, да ли Вам је познато због чега сте Ви приведени и задржани у тим просторијама месне заједнице тамо што сте рекли да Вас је привео тај Тепавац Радован и овај други?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Клисурић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Клисурић, да.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Зато што сам увредио Душана Милошевића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте увредили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А познавали сте Душана Милошевића? Је ли се он представио Вама да је он командир и од када?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знао сам њега и од прије овако.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знали сте га од пре, а је ли знате одакле је?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Из Винковаца.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Из Винковаца?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. А не знате ко га је послао тамо на тај простор, одакле је стигао тамо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, да ли је још ту било припадника те полиције за коју Ви не знате одакле је стигла, колико је било тих припадника?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам колко је било, знам неке које сам познавао, ето.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не чујем Вас.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам неке које сам познавао мештане.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А Ви сте их познавали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Остале не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су из села ти или?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Из села да, ти који су први били у полицији, био је Радовић, био је овај Лукетић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, да ли Вам је познато ко је био командант одбране Ловаса, значи предратно стање у том Кризном штабу и то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било све у организацији ХДЗ-а и ја с њима нисам имао везе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисте били тамо укључени?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, везано за овог што сте рекли Рудолфа Јонака.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли је он био инвалид?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од када?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па неколико година, био је на штакама.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На штакама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми, ко Вас је испитивао у тој кући у полицији, у тој Кесеровој кући како Ви кажете?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Нико ме ништа није испитивао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нико ништа? А што су Вас држали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па држали су ме ту са лисицама на рукама на столици, видио си и ти сам, а после су ме пребацили у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава господине Жадањ, то што причате да сте Ви били затворени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Временски?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не могу се сетити датума, то је било половином једанаестог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тад био Милан Девчић у полицији?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, не знам, овај, тад је командир био други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Душан Милошевић, а Милан Девчић шта је био?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Коју функцију је имао Милан ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он то видео да Вас ту везују лисицама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па био је у истој тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у истој згради?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се не сећам господина, сад можда се он мене сећа.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Силазио са степеништа и ја сам крај степеништа седио на столици са лисицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Милан Девчић пролази ту и види Вас, је ли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Претпостављам да је видио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, овај Францишковић што кажете Живко, Радочај и ти што сте навели да су привођени, кад у које време се они приводе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја то не знам, знам да су пребијени немило и да су и данас болесни и богаљи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А не знате период?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, не знам тачно кад је ко приведен, али.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте изјавили данас да је и овај Тепавац Милан да је био у Кризном штабу ХДЗ-а, да ли је то тачно?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам мислио да сте нешто пермутовали, значи познато Вам је?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, они су то бирали тобож да буду заступљене све нације.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, у чијој кући сте оно били у подруму у Гајевој улици?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У Гајевој код Дражића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којег Дражића?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Дражић Драгана.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дражић Драгана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми, је ли то било први дан, тај 10.?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Други дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Други дан?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 10-ог сам био код Рудића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Код Рудића, добро, остало је онда нејасно зато што сте говорили да сте и у Гајевој и у Ивана Рибара код Рудића, а Рудић је у Иве Лоле Рибара је ли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да, то је паралелна улица.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље неко од оптужених питања? Изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан, господине Жадањ.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Добар дан.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Имао бих за Вас пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сте представите због транскрипта.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Жељко Крњајић.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Познам Вас.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Господине Жадањ, рекли сте да сте Ви становали у улици Гајева.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А 10.10. кад је почео напад Ви сте се затекли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Код Рудића.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: У улици Иве Лоле Рибара, мојој улици.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Друга кућа од мене?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је са Вама било још Хрвата у подруму?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Чика Мила Лукетић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био је Лукетић, била је она жена не могу јој се сад сетити имена.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А да ли је био и мој отац са Вама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте. Радовић, твој отац, било нас је тамо много, не знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И кад је пуцњава мало, што се каже стала, ја сам ушао код вас у подрум.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам се ја са вама свима онда лепо поздравио?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Понудио вас цигаретама, је ли тако?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Саветовао вас да не идете нигде.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Или сам вас теро у затвор, у подруме?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, било је.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Немам никакве оптужбе по том питању.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала. А 10.10., где Вам је супруга била?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У Новом Саду.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли то има неке везе што је Вама супруга Српкиња?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, нема директно везе зато, него сви смо ми знали да ће се то дешавати што се дешавало, зато ко год је имо мало мозга тај је жене склонио из села, а они који су били да не кажем тупави, ти су побегли и извукли себе.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: То сам и ја реко.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А жене су остале.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражитељима Хашког тужилаштва да људи одговорни за злочине, па између осталих и Жељко Крњајић да су се тиме хвалили по селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, није баш Жељко Крњајић се хвалио, хвалили су се ти добровољци, тај Коста Гвозденов, он се волио хвалити, онда је био неки звали су га Сајџија и он се волио хвалити, тај Аждаја, било их је неколико који су то волели причати, у ствари питајте шта су радили. У ствари нису радили, по дану су ишли од куће до куће Хрвата и тражили ракију и каву, то им је био главни дио посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у овој изјави коју сте дали 22.06.1997 године Ви помињете да су се злочинима хвалили Жељко Ракић и Жељко Крњајић.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Жељко Ракић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тад сте споменули и Жељка Крњајића.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Жељко Ракић је дошао у Ловас са Жељком Крњајићем, међутим њих су два сасвим по карактеру другачија типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, нисам Вас чула?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Сасвим други типови су њих два по карактеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље идемо.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мало је нејасно остало кад сте Ви питали председнице већа да ли је и Жељко Крњајић се хвалио, колко сам ја схватио и чуо он је рекао да није, и молио бих, ипак да би се то разјаснило, ево прилике да сведок на то питање директно и гласно одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ја, не знам директније и гласније, рекао је да није се баш он хвалио, а за Жељка Ракића да је то друго.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, с обзиром на друго, добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако треба три пута да појашњавамо једно те исто онда.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, слабо се чује. Хвала Вам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан. Хтео сам да питам сведок је данас два пута променио своју изјаву адвокату Љубана Деветака и на питање Љубана Деветака у вези постављања минског поља око 17-ога, па га ја питам сада шта је тачно ког датума је он био

присутан кад је минирано, кад је постављено минско поље, који је датум сада прави по њему?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знате шта, ја нисам водио дневник, од тога је прошло седамнаест, осамнаест година, да се ја сад сећам јел нешто било дан, два раније или касније то не могу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала. Друго питање, у колико је сати постављено минско поље, сад није ни битан датум, него време, у колико сати по Вама?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Негде између дванаест и три сата, ту негде у то време су људи требали да иду кући из воћњака.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја сам наишо први и речено ми је да не водим ту људе ни трактор јер ту не могу проћи.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Кажите ми је ли Вам познато где је био контролни пункт војни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Контролни пункт војни, рампа војна где је била на путу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па на сваком излазу из села, у свакој улици која излази из села.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Је ли била на путу пре ове детелине?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Била је ту?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Минско поље је у атару.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, добро. Кажите ми због чега нисте никога обавестили у селу да се околина села минира кад сте већ били присутни?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја не знам зашто нису обавестили.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Због чега нисте Ви никога?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Али мислим да је то минирано управо за ту фарсу, да су људи натерани на mine, то мислим да је био разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви питате због чега није обавестио.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Због чега он није обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га да ли је обавестио или није, јер није човек рекао да није.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте некога обавестили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Нисте?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не. Никога нисам обавестио.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Прећутали сте то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ту нико и не иде без пропуснице, нико без пропуснице није ни могао ићи у том правцу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Како су се сви онда затекли тамо?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Обавестили само људе који су се тога нашли, чак шта у воћњаку и каже зашто су били тамо, купили су грање за пекару.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: И то су били моји радници. Њих сам обавестио и трактористу да не иду тим путем у село, чак ни њима нисам рекао зашто, нисам хтео да ме после војна полиција испитива и мува тамо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, рекли сте да у селу наоружане формације није било, да је било нешто мало неки вод усташа, терориста.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Тако, значи слажете се да су били и терористи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Било их је, можда десетак, не знам тачно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли Вам је познато колико је у периоду од априла до октобра 1991 године усташких терориста погинуло из села Ловаса?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Знам да их је у Вуковару било пет или шест, да су од тога погинула четворица, двојица су и данас живи, ето то је.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ако Вам кажем да је дванаест погинуло.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Можда Ловашчана који нису живели у Ловасу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не Ловашчана, из села Ловаса.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја знам поименце који су погинули.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И на крају, рекли сте да Адам Рендулић, а између осталог и Жељко Цирба да су они напустили село пре напада на село.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да. Рендулић је напустио у нападу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А Цирба, Јозо Милас, не знам ко је све био у тој врхушки ХДЗ-а, неки Кризманић, они су напустили то вече кад се тај састанак одржаво.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли их сматрате за издајницима с обзиром да су они побегли и вас оставили?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Свакако их сматрам издајницима.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље неко? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сведок је рекао да је прешао 10.10. из ове прве куће где је био у Гајеву улицу, када је тачно прешао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 10.10. око пола осам не у Гајеву, него у следећу улицу код тих Рудића, то је Иве Лоле Рибара улица.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, и онда сте прешли у Гајеву?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Моја је кућа у Гајевој, моја кућа властита је у Гајевој. Ја сам ишао код њих другим послом. У путу су ме ухватиле гранате и онда сам остао код њих.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, када сте се вратили после?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, послеподне, негде око два сата, два, пола три, тако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И рекли сте да сте видели пар лешева.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када, 10.-ог или 11.-ог?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 10.-ог.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 10.-ог?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тог дана када сам се враћао од Рудића, видео сам леш Дане Бадањка, његове жене жене Цецилије и видео сам некога Мирка шумара.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А одакле знате да је у нападу погинуло двадесет и нешто људи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, то је био списак, списак је прављен после напада.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је правио списак?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, у Месној заједници је прављен списак.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И изјавили сте да сте 1995. године напустили Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било време када се у Хрватској, када је пао Книн. Онда је дошао нови вал избеглица, почели су нови терори и тада сам отишао код кћери у Нови Сад.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо сада паузу десетак, петнаест минута да се и Ви мало одморите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 12 часова и 17 минута и биће настављен у 12 часова и 40 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 12 часова и 55 минута.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, имам једно питање, једну молбу. Пошто смо дошли до неког сазнања сада ако само можете господину Димитријевићу једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него 'што крене веће. Изволите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја ћу Вам само предати, ово Вам је Бачић обећао да ће предати, извештај о здравственом стању његовом, он је обећао прошли пут да ће то да донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, господине Жадањ, укључите тај микрофон, само притисните то црвено дугме.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, обзиром да је сведок говорио о Димитријевић Душану кога је детаљно

описао као високог, плавог човека са коврџавом косом и тако даље, а да се је тај Димитријевић потпуковник који је иначе био из Београда појављивао и касније, ја не знам да се појављивао у Ловасу, али да се и касније појављивао на неким ратиштима и борилиштима, ја бих замолио само да питате сведока, да сам ја ту и да се он изјасни, да ли сам ја тај човек кога је видео у Месној заједници и који је изјавио оно што је изјавио, а то је да су мало урадили тамо, не знам ни ја шта, побили мало људи. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте Ви могли данас да препознате тог кога сте назвали Душан Димитријевић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, можда, видео сам га само тада и никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај човек овде?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, онај човек је био крупнији и старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Жадањ, Ви сте помињали овде у овој изјави коју сте дали истражитељима Хашког тужилаштва 22.06.1997. године, да Вас је тога дана, 18.10.1991. године у поподневним часовима по селу возио један од припадника «Душана Силног» звани «Таки», каже, «док смо се возили цестом према оном пољу детелине», то се значи све дешава после оног страдања, «угледао сам два тела покрај цесте код завоја на улазу у село. Препознао сам, били су то Бошко Бођанац и Мијо Шалај».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Мијо Шалај, да ли је он био ту где сте видели тело Бошка Бођанца?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, били су, био је размак између њих, они нису стигли на минско поље, они су побијени прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је, не морате прецизно у метрима, али колико је тело Мије Шалаја било удаљено од те детелине где се догодило?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, то није било код детелине, то је било одмах на излазу из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико је то далеко од те детелине?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: 700, 800 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, откуд то да Вас вози добровољац «Душана Силног» «Таки», ко је то њему рекао да Вас вози по селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја не знам ко му је рекао, али он свуда ме пратио кад год сам неким послом ишао из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде сте спомињали тог дана када се десио тај несретни догађај на том минском пољу, да сте Ви били у згради полиције, отишли тамо код Девчића по ту пропусницу за супругу и рекли сте, «када су се у село вратили они припадници «Душана Силног», један од њих је био рањен у ногу, сви су били љути, чуо сам њихов разговор, говорили су како су одвели оне људе да разминирају минско поље које је поставила хрватска војска и да се један човек бацио на мину».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, било је тамо пет, шест људи, сви су то причали. Питали су тога рањеног, како се то десило, па каже, он их је именовоао, не сећам се имена, «неки Краљевић бацио се на мину», каже, «он је погинуо, а ја сам рањен».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту још неко присутан сем тих добровољаца, Вас, јел био неко ту од мештана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам сада, неко је био, али сада се не могу сетити ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, такође, у овој изјави «док је Љубан Деветак био командант у Ловасу, људи су га звали «тата» или «газда». Ко то њега зове «тата» или «газда»?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештани?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га ови добровољци «Душана Силног» тако називали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам, нисам нигде присуствовао разговору између њега и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте описали овде многе добровољце, не многе, неке од њих, «Аждају», па онда сте помињали Ступара, па помињали сте Николу Вуковића, помињали сте Петронија, «Ацу Коња» и тако даље, да не набрајам, има све у овој Вашој изјави. Где Ви те људе виђате и откуд Ви њих знате тако по тим именима?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Дуго су били у селу, где год сам ја ишао пратили су ме, увек неко, најчешће тај «Таки», али било је и других, долазили су код мене у кућу, једно време је њих пет, шест спавало код мене у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос Љубана Деветака и ових људи?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали да он контактира са њима, да ли су били блиски?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Они су контактирали, али у мом присуству нису, јер ја сам углавном био на радном месту или у атару или негде изван села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на страни 5 ове изјаве дате истражитељима Хашког тужилаштва, «У Ловасу је било појединаца који су били Деветкови људи од поверења за «прљаве» послове. Ко су то били, какве то «прљаве» послове, на шта сте то мислили када сте рекли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислио сам да су то ти добровољци који су тамо били, јер нико до Ловашчана и тог вођства, никога није убио. То су радили ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте у овој изјави.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ловашчани су били само ти који су прстом показали кога треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овој изјави те Деветкове људе од поверења за прљаве послове говорили, то су били Милан Радојчић, тридесетак година стар, Ђуро Продановић, стар четрдесетак година, Жељко Крњајић, стар тридесетак година.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, ја сам рекао, то су били људи који су сачињавали некакав штаб око њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некакав штаб око Љубана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Јесте, било их је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био тај Милан Радојчић?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, не знам ја које су његове функције биле, али они су свуда ту били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде, «њих тројица су увек били Деветку при руци, обављали ствари за њега и преносили његова наређења».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они то преносили наређења Љубана Деветака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, свима онима који су били, нешто требали урадити. И ја сам примао преко њих често пута наређења, нарочито преко Радојчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нарочито преко?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Преко Радојчићал, са овима другима сам мање долазио у контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су ови добровољци примали наређења те врсте?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја нисам на своје уши чуо ни видео, а вероватно јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, помињали сте да је Ваш уред био пре уреда Љубана Деветака, морало се проћи кроз Ваш уред?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, паралелни су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелни су били?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту виђали ове добровољце да долазе код Љубана Деветака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Повремено су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Баста долазио код Љубана Деветака?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Он је најчешће био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је најчешће долазио?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули шта они разговарају?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ретко сам ишта чуо, јер предамном нису разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли истражитељима Хашког тужилаштва на страни 4 – «било је јасно, Љубана Деветака сам виђао сваког дана у склопу посла у задрузи. Било је јасно да је главни у селу и да он све мора одобрити».

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта се то односило?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, радили су се разни послови. Ја сам углавном у задрузи и углавном сам са те стране контактирао са њим. Увек је био неки проблемчић, нешто је требало урадити, било је сметњи и проблема и онда тако ето око те испоруке неких роба, морао сам ићи у Ердвик, у Шид, тада сам имао ту пратњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, какав је био однос Љубана Деветака и војних лица у селу, у том првом периоду, значи од 10.-ог па надаље?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Стално, и у првом периоду и касније, много се војних лица мотало око њега и долазило ту. Који су били

њихови односи и шта, то не знам, али претпотављам. Тај рат није почео Љубан Деветак, то је много сложеније питање и да су они њему дали сугестије, можда и наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша претпоставка?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је моја претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, какав је био однос Љубана Деветака и тих добровољаца «Душана Силног»?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Кажем, не знам ту много о томе, углавном знам да су они ту били присутни, да су са њим контактирали, не само са њим, него мене су, кажем, често пута пратили, чак и спавали код мене. Никада о томе нисам са њима рзаговарао, ко им наређује, шта им наређује и шта они раде. Молио сам их само када су код мене у кући спавали, дешавало се да су остављали своје оружје код мене, којегде по кући, то сам их молио да то не раде јер ми може банути армија, па ме може оптужити за оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да су неки од ових људи остали дуго у селу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: По неколико месеци, не знам точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они то радили ту у селу када остадоше?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, били су присутни., исто као и редовна војска. И они су били, још дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде у данашњем исказу неке људе из илочке полиције да су били присутни?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било пре напада на Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они напустили Ловас?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Исти дан када су и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Исти дан када су и дошли, били су у Ловасу само неколико сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да определите, колико је то било пре напада оног од 10.10. или од 01.10., када су они напустили, та илочка полиција, у ком месецу је то било да су били, па су отишли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је било у десетом месецу, неколико дана пре, не знам точно. Чим су ови, вођство ХДЗ и ти сеоски оци побегли из села, одмах други, трећи дан иза њих су дошли ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та детелина где се збио овај несретни догађај, коме је припадала та детелина?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То је детелина задружна, припадала је задрузи у којој сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, ту се налази и нека «Борово» фабрика, а где се налази задружни комплекс где је стока?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Одмах уз чело детелине, крај те детелине је пут за воћњак, једно, нема сто метара, до зграде «Борова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До зграде?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: «Борова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А задружна зграда?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А иза те зграде је задружна зграда, то земљиште на којем је зграда «Борово», то је задруга дала «Борову» да ту гради ту радиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је пре овог догађаја када се десило 18.10. то на минском пољу или евентуално после тога, стока пуштена на испашу ту на тој детелини?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ту није обично никада ни ишла испашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није, било је, од стоке је било оваца, нешто око 250 комада и то ту на економији је било само када је већ заратило, када нису могле бити даље, ту су биле затворене, а те овце су биле у једном долу, на другој страни атара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, чему је служила та детелина задрузи, та ливада са детелином?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, то је било земљиште за које се могло рећи да је и неплодно, то је била једна увала, она жута глина на којој ништа не рађа. Ту су најпре биле посађене неке вишње, па то није успело, па се то искрчило, па се онда посадила детелина, од које је исто било мало користи, била је само да не буде голо земљиште и коровиште. То је можда негде хектар и по површине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте да су неки људи ишли у радове неке. Јесу ли то били принудни радови за те људе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У почетку првих недељу дана је то био принудни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Принудни?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: А касније су, ето, купили се опет, као није био принудни рад, добијали су неку накнаду, а у почетку, првих недељу дана је био принудни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је за те радове било мешовито становништво, и српско и хрватско?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Прво су били мештани Ловаса, искључиво мештани Ловаса, док нису дошле те избеглице из Западне Славоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује овај први период, да ли је то било мешовито становништво да је ишло у радове, и српско и хрватско

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ишли су искључиво Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво Хрвати?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове затворе које сте спомињали да је било у подруму Месне заједнице, да ли знате, у чијој надлежности је био тај затвор?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Мислим да је био у надлежности те крајинске полиције, не могу тврдити, не знам тачно, нико ми то није ништа рекао. Углавном ти полицајци су се мували око затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сем тог затвора у подруму Месне заједнице, да ли знате још за неки затвор у Ловасу?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, то су зграде једна до друге, није баш једна до друге, има једна приватна зграда између њих, ту је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у простору механичке радионе било затварано становништво Ловаса?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Само то када је скупљено пре минског поља, само тада. Иначе, тамо се радило, поправљали стројеви, трактори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте и Ви учествовали у оном скупљању оружја.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је требало да се преда војсци. Да ли је то оружје предато војсци?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То оружје је било у просторији Месне заједнице постављено на столу. Не сећам се тачно, било је двадесетак ловачких пушака, два калашњикова, не знам да ли је био који пиштољ. То је све онако затечено тамо у тој просторији. Шта је са тим после било, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да то оружје није предато војсци пре напада?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам то, али власницима није никада враћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је предато?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не знам ја то, да ли је војсци или некоме другом, немам појма то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, после овог догађаја на минском пољу, да ли Ви сазнадосте, пошто сте били дуго у Ловасу и били сте и у наредном, значи после тог периода, да ли Ви сазнадосте, што се то десило, како је дошло до тога да ови људи буду поведени тамо? Кажете, чули сте да су поведени да се то разминира, да ли Ви сазнадосте, ко је то организовао, шта је то било да се воде људи Хрвати да разминирају то?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, ја сам о томе избегавао уопште разговарати и не знам шта је то било, ко је био све организатор ту, чија је иницијатива, то не знам, али била је ту уплетена и армија, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Љубан Деветак знао да је та детелина минирана?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: То не знам, то не знам да ли је он знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада са њим у вези овога разговарали?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја се не сећам да сам разговарао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овој оптужници тужилац је ставио 69 људи да су страдали, од тога ако се изузму ови који су у нападу и ови.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Тачан број ја не знам, знам да је ту негде око бројке 60, двадестак, да ли један више, два је погинуло, 13 је било рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове људе који нису страдали ни у нападу ни у минском пољу, да ли Ви знате, шта се тим људима десило?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ти су били по тим подрумима затворани и одатле су нестајали, претпостављам да су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли сте Ви некада дошли до сазнања о тим затвореним људима, да ли сте некада?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, дошао сам до сазнања мало касније, када је отворена та јама и када су лешеви, остаци ти извађени из те јаме. Онда је ишло на ДНК анализу и онда је утврђено чији су лешеви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви некада ишли у простор Месне заједнице тамо и евентуално видели неке људе да су ту затворени?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ја јесам тамо ишао, али то је било одвојено, ту се није могло доћи кога нису довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ога нису?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ко није доведен тамо, није могао доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом сте Ви ишли у тај простор Месне заједнице?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, био сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Био сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, а да ли сте пре тог периода ишли?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре минског поља?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Не, никада ту нисам био, ни пре ни после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оштећени, пуномоћници, изволите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја се извињавам, по новом Закону ја имам право да поставим питање, ако треба да се разјасни одређено чињенично стање, као допунско питање, па бих молио да ми то дозволите. Наиме, Ви сте сада сведоку предочили исказ хашким истражитељима где је изјавио да је он чуо како су повели на разминирање минског поља које су наводно поставили Хрвати. Ми данас овде чујемо другу причу, да је он био лично присутан када му је војно лице, када је он водио неке људе на радове, рекао да су они ту поставили минско поље и да он не сме ту да иде, него да је морао да их враћа ту, па је то као наводно било 17.-ог, а ми имамо евидентан доказ да је то било 13.-ог, па због чега је причао Хашком трибуналу једну причу, а сада прича ову другу причу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нема разлике, он прича истражитељима Хашког тужилаштва шта је чуо, да су ти људи говорили.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Зашто онда није рекао да је он чуо, да је њему војно лице рекло да су ту постављене mine.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао, у изјави хашким истражитељима то постоји, нема ту никакве разлике.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мало пре сте му предочили исказ где је он рекао, «ја сам чуо причу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји, господине Живковићу, прочитајте целокупну изјаву дату хашким истражитељима.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Данас прича другу причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не прича другу причу, прича шта је чуо да ти људи, добровољци причају, а то постоји све, нема никакве разлике. Изволите.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих сведоку поставила питање, да ли су мештани Хрвати очекивали да ће доћи до овог напада пре напада, да ли су очекивали такав напад?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Напад су у сваком случају очекивали, то се знало, јер читава околина је била покупљена. При томе, било је само питање дана када. Нису очекивали да ће избити такво зло, јер тих националних мржњи у Ловасу је било много мање него на другим меетима. Чак су и Срби и Хрвати имали заједничко гробље где су своје умрле сахрањивали. И то Вам говори нешто да неких раздора великих није било.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми, када Вас 18.-ог «Кинез», лице са надимком «Кинез», позива да одете до земљорадничке задруге, да ли Вам он каже, по чијем налогу Вас позива и ко Вас позива?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Ма, рекао је по налогу Деветака и није то било 18.-ог него је то било 11.-ог или 12.-ог.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Извините, 11.-ог, да, мислила сам дан после напада, да.

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Те датуме точно у дан, више ја након осамнаест година тешко могу да.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Извиња.вам се, ја сам погрешила, хвала што сте ме исправили. А можете ли нам описати мало ближе тај Ваш први сусрет са Деветаком, шта Вам он каже?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Па, није ту било неког великог разговора, ми смо особе које се много пре тога познајемо. Деветак је Ловашчанин, рођен у Ловасу, ту је завршио основну школу и ја њега знам још као дете. Рекао је то, представио се шта он сада представља у селу и рекао је да морамо почети радити. То је била основа тог разговора, да тр ба скупити људе који су и радили у задрузи и да се покрене посао.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како сте Ви разумели тај његов, ту његову изјаву да треба да се настави да ради, да ћете Ви наставити да радите ове послове које сте

обављали раније, односно да ли сте Ви могли да одбијете то што Вам је рекао да наставите да радите?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: У то време сам мислио да не могу да одбијем, јер ипак се налазим пред војском и пред власти и да морам да слушавам наредбе. А с друге стране, нас је остало јако мало који смо у тој задрузи радили, јер није ту могао доћи неко са упице радити, морао је знати где се шта налази, како се која опрема користи и шта се ради. Нас је било седам, осам који смо, укупно који смо остали у селу, остали су отишли из села.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А униформе које сте добили и које сте носили када сте обављали послове, ко је дао налог да Ви при обављању послова носите униформе?

Сведок ФРАЊО ЖАДАЊ: Није то био никакав налог, нама је то саветовано ради тога да не би војска ујутру када идемо у време полицијског сата, пуцала за нама, да носимо униформе и тако једино можемо проћи овај мирно кроз село. Неки нису хтели носити униформе, нису хтели долазити редовно на посао, то је био ето савет, а не наредба.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ко је вама издавао налоге које сте касније преносили осталим лицима који су обављали послове, по вашим неким налазима? Од кога сте ви на послу добијали налоге за обављање послова?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Добијао сам у почетку налоге од Љубана, некад директно некад преко Радојчића. После неког времена у тој задрузи је запослен један бивши задружни радник инжињер Саво Нешић, и онда сам од њега добијао налоге. Он је ту радио неколико месеци и онда му се више није свиђало па је отишао.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте ви у то време издавали налоге Србима? Да ли, људима који су радили у Задрузи који су били Срби, да ли сте им ви издавали налоге?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: У почетку не, а касније кад се то све смирило било је радника Срба који су радили исто и примали налоге од мене.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А зашто нисте и у почетку издавали налоге с обзиром да сте обављали тај посао?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па у почетку Срби су сматрали да не морају радити.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како је изгледао, је ли можете да опишете официра кога сте срели на путу поред

ливаде на којој је он рекао да се поставља минско поље, како је изгледао тај официр?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Био је млађи човек, у маскирној униформи, нисам га сретао ни прије а ни после. Кажем та војска се обично сваке две недеље мењала и он ми је рекао немој ићи ту и немој ту водити људе ту није сигурно ту има мина.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте у близини Задруге, сад 18.10. значи на дан кад су људи одведени на минско поље, да ли сте у близини тих људи који су били затворени у дворишту задруге видели нека наоружана лица?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па били су стражари, било је, ја сам виђао два стражара, не знам да ли је унутра било више.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте приметили да су ти људи који су затворени у дворишту били тучени или да их неко тад туче?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Они нису били у дворишту, они су били у хали механичке радионе, њих се није могло видети, међутим у дворишту је било крвавих мрља.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ова особа, добровољац Таки који вас је пратио кад сте ви обављали послове, је ли он био наоружан у тим ситуацијама док вас прати?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Увек је био наоружан.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Ја овде заступам жртве. Хтела сам да вас питам, слушавам и није ми јасно, је ли можете да нам појасните шта је по вама, шта се то тамо догађало, да ли је то, да ли су то локални Срби уз помоћ ЈНА, уз помоћ добровољаца тада извели ту акцију да успоставе ред и мир у селу или је то била нека операција за успостављање српске контроле, шта је то било тамо?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: По мени и мом размишљању то је било успостављање српске контроле, заправо Ловас је село које је имало 7% Срба прије тога, остало су били Хрвати и неколико Мађара. По мени је био циљ раселити те Хрвате и населити Србе, ето то је, то је моје размишљање.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми само реците колико ваша улога, ви покушавате, ви сте позвани да помогнете производњу је ли тако?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли за то време док радите, да ли ви добијате неке податке о томе шта се догађа, нама сте поменули

овде да је двоје, да знате да су двоје људи погинули приликом напада, а да ли знате о убиствима, да ли у то време значи док радите у Задрузи, док организујете тај посао, да ли до вас долази та информација?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Убиства су се дешавала у два, три маха, прво је дан напада, кажем већ сам рекао ту је нешто око 20 људи погинуло, нешто више од 20, тачан број ја не знам. Онда је било тих који су били хапшени, могуће да су ту били и родитељи оних који се сматрало да су у ЗНГ-ама, да су им синови у ЗНГ-ама и тих је један број побијен, ја не знам тачно колико, али отприлике исто колико је погинуло и у нападу и трећи вал је био тај на минском пољу, то су три основа, између тога, заправо то је све било близу, у кратком временском раздобљу, а после тога је било релативан мир, није било убистава.

НАТАША КАНДИЋ: Када после?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: После минског поља. Било је два, три убиства која су се десила након годину дана или не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми када већина Хрвата, оних који су остали после тог напада 10. када они одлазе из Ловаса?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Они су почели одлазити негде од почетка 11 месеца па надаље, у 1992. је то отишло.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они отишли својом вољом или како кажете да одлазе зато што је циљ био раселити?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Нису отишли својом вољом, они су морали отићи, терани су, неки су чак отишли у пиџами, у папучама а нису смели носити ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их тера?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па власт.

НАТАША КАНДИЋ: Та власт?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, рекли сте да сте после отприлике две недеље, да се више нису носиле беле траке, да ли неко каже тада да не морате више?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па кад је почео тај прогон, онда је и то спонтано као заборављено, не треба више.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте нам данас да су код вас чак неко време спавали неколико добровољаца?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Или да сте ви када сте ишли, да вас је увек пратио неко од њих?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то била заштита или је то било нешто друго?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Не верујем да је била заштита јер већина људи у селу је знало да ја не требам никакву заштиту, да је немам никаквих проблема са ниједном особом, нити нацијом. Ја мислим да је то било праћење да ли сам под контролом да знају шта ја радим.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми а ови људи који су убијени, ту знате има и жена, старих људи, јесу ли они убијени намерно зато што, зашто су они убијени?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Све што је убијено, убијено је углавном намерно, има кажем тих двоје, троје који су погинули од граната, а све друго је убијено од метака.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам данас добро разумела да ли кад сте ви сазнали и видели да се поставља тамо минско поље, јесте ви некоме то рекли?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Никоме нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, јесте били у прилици да са Деветаком о томе разговарате?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Ја мислим да нисам, нисам имао ни намеру да са иким о томе разговарам јер сам се бојао да ћу имати посла са војском и војном полицијом.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада са Деветаком разговарали о томе шта се догађа, о томе шта чујете, о томе шта сте сазнали о тим убиствима?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Никада нисмо разговарали о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је био разлог, јесте се плашили, јесте мислили да он није надлежна особа, да он нема везе са тим или да најбоље да се не мешате?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Знао сам да је то било време и ситуација у којој није требало гурати нос тамо где му није место јер и ја спадам у то несрећно становништво и нисам хтео имати проблема.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми данас сте, да ли се сећате на пример кад сте ви виђали Жељка Крњајића у селу?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па не знам, он је исто тамо рођен, тамо је ишао у школу, знам га одувек.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, после тог 10. јесте га?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Видио сам га тога дана у нападу.

НАТАША КАНДИЋ: А следећег дана?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па не знам да ли сам га видео следећег дана.

НАТАША КАНДИЋ: А следећих дана?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Мислим да неколико дана, неко време, није био у Ловасу, да га нисмо виђали.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули неке приче да се неко убиство помиње и везано за његово име?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Нисам то чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, ви добро познајете производњу Задруге и шта је све било на тој економији, шта сте догодило са тим производима?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Све што је било од готових производа све је одмах тих првих дана негде после 10.10. отпремано камионима, кажем.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је то отпремио?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па та власт која је тамо снашла.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли можете да кажете тамо да ли је била војна власт или цивилна власт? Ко је имао ту моћ у селу?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: То је тешко рећи. Било је, у селу је било и војске и тих добровољаца и ето тих неколико мештана цивила, ко је био права власт то је тешко рећи и ко је коме наређивао.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте.

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: А та роба је сва отпремана углавном за београдску фирму «Уљарица».

НАТАША КАНДИЋ: «Уљарица»?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Да, такве сам налоге за отпрему ја писао.

НАТАША КАНДИЋ: Где је седиште те фирме?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Негде ту, да ли је у Београду или је у неком месту код Београда, ја то не знам. На концу и та Задруга је била припојена «Уљарицама» Београд.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли стизао неки новац из те «Уљарице»?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: То ја не знам, финансијске ствари не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су, да ли можете да се сетите око обављања тих радова у вези брања не знам кукуруза, јабука, ко је све радио мислим на људе, да ли су радили неселективно и Срби и Хрвати или?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Радиле су у почетку искључиво Хрвати. Кад су почеле долазити избеглице, онда су се они укључивали у те послове, а у то време су Хрвати полако одлазили а избеглице полако долазиле.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли те куће које су остављали Хрвати ко се усељавао, да ли је било примера да се локали Срби усељавају?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Било је и тога, а највише се досељавало тих избеглица.

НАТАША КАНДИЋ: Ко се од Срба усељавао, у чију кућу?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Рецимо био је некакав Петровић из Опатовца, они су се уселили у кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Од локалних Срба?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Да, они су се уселили у кућу, његова обитељ од Варге Јожића, онда је био Мане Косановић се уселио у једну празну кућу тамо у тој улици Иве Лоле Рибара, не знам то чија је била, дуго је била празна и прије рата. Онда овај Радојчић који је ту оптужен он се уселио у кућу Стеве Брајковића. Онда брат од Љубана Деветака, Драган, уселио је у кућу Стеве Брајковића старијег, оца од тог Стеве млађен, не знам било је још тога, не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте нам рекли да је гробље било заједничко?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам јуче била у Ловасу и било је, и дан данас стоје тамо гробови видела сам Ловрић, Продановић, Грковић, реците ми у то време како су сахрањени ти људи, да ли су ишли, да ли су Хрвати ишли, могли да сахране своје који су убијени?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте, неколико тих погинулих особа није било у тој заједничкој јами, ти који су међу првима погинули неке су рођаци сахранили у засебним гробовима.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то дозвољавао, ко је организовао то?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па ја мислим да нити је ко дозвољавао нити је ко кога питао, њихови углавном то су старије особе, њихови синови су их сахранили.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је, да ли вам је познато ко је дао ту наредбу да се ови који су убијени покупе и сахране у једној гробници, а да ови други ето старији могу да иду на уобичајен начин?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Ја то не знам ко је дао ту наредбу, углавном знам да је била формирана екипа са трактором, купили су те лешеве, паковали у оне црне вреће и вукли на гробље.

НАТАША КАНДИЋ: Само имам још једно питање, с обзиром да сте неколико пута данас рекли колико су односи у Ловасу били неоптерећени неким националним питањима, ко је заправо, да ли су то, да ли су ту ситуацију од 10.-ог и уопште то стање које се створило у Ловасу, да ли су то могли онако да направе, да припреме локални мештани и да позову добровољце или је ту било нешто више, неког плана онако како сте рекли, да ли су све могли да изведу ови локални људи без ЈНА, без подршке ЈНА?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Очито да су могли јер ЈНА је дошла много касније, кад је све завршило.

НАТАША КАНДИЋ: Када, чекајте, када ви видите ЈНА?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па дошла је увече.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Тог 10.-ог увече је дошла ЈНА.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А да ли се ЈНА налази у селу док се догађају та убиства?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Да. Осим тог напада читаво време је била ЈНА у селу.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли ви пошто сте ипак на местима где можете да видите то што кажете да се догађа, је ли предузима ЈНА нешто да се спречи, да се неко казни ЈНА или неко други?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Ја мислим да нису подузимали ништа, они нису убијали, а ни ништа нису никог узимали.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли имате сазнање неко да ли неко од припадника ЈНА официра, да ли прати колону цивила према минском пољу?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Нисам то видио.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате о томе?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања. Хвала.

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Знам да су у пратњи била само два чувара који су ту ноћ били чувари у Задрузи, ту је Рендулић Милан и не знам како се други зове, мјештани су обадва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви њих видите или сте чули да су ти људи били?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Њих сам двојицу видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их видели, јесу ли они били нешто предводили ту колону или били?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Ишли са стране колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Једини они су имали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у селу приметили неко задње упозорење грађанима, неко плакатирано обавештење или тако нешто?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми једног момента сте рекли када вас је неко овде од колега питао за оног добровољца што је у нападу погинуо, да је то био неки рикошет?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам то сазнање?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па зато што ми је лечник и амбуланта испред куће, лечник ми био први комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај вам је човек то рекао је ли?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте, наводно по његовом мишљењу та рана није била смртоносна, да су тог човека одвезли у болницу он би био спашен. Имали су тих покупљених аутомобила много, али нико га није одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли то тај лечник Слободан Качар кога помињу многи да је био лекар у Ловасу?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Јесте. Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више нико никава питања, изволите само, па да завршавамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја би вас з амолила судија ако дозволите, није конкретно везано за непосредна сазнања о дешавањима, али мислим да је битно због сутрашњег сведока, ако може сведок да опише Жељка Ракића јер га је спомињао, а сведок кога сте планирали за сутра такође спомиње то исто лице да је било у расправи са њим, па просто да би проверили то ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опис Жељка Ракића да ли имате у сећању?

Сведок ЖАДАЊ ФРАЊО: Па донекле. Углавном памтим га по томе што је дошао у Ловас и дуго је био у некаквој милицијској униформи, бивше југославенске милиције. Црн човек, средње висине, негде исте доби као и овај Жељко Крњајић, они су били неки колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли тужилац допунских питања? Нема. Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам господине Жадањ што сте дошли да сведочите. Ево можете у Служби за сведоке да регулишете трошкове. Довиђења. Је ли има питања за сведока или? Добро, то ћете, можете да идете. Изволите господине Косијер.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Хтео сам да Вас замолим, пошто сам заборавио браниоцу да пренесем да суд затражи од Окружног затвора у Београду мој здравствени картон од 28. маја 2007. године до 24. септембра 2007. године када ми је укинут притвор и да затражите отпусну листу са неуропсихијатријског одељења, мислим да је «Е» одељење за експертизу пошто ми је потребно због мог здравственог стања да моји лекари коригују терапију, ја би вас то замолио ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, неуропсихијатријског одељења не разумем?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Отпусну листу и отпусни картон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то били?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Из затворске болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из затвора, док сте били у притвору?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Од 03. септембра до 24. када ми је укинут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи медицинска документација из тог периода кад сте притворени до изласка.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Из амбуланте и са неуропсихијатријске клинике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се само једно кратко питање, имамо распред за сутра, то је 5 лица, је ли остаје свих 5 да ће за сада доћи?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 13,46 часова и биће настављен дана:

20. октобра 2009. године у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би вас замолила сутра да кренете сви мало раније на претрес јер ће бити застоји у саобраћају, да се не догоди сутра да касните и тако даље, имајте у виду, крените раније могуће да ће бити неких сметњи и биће, није могуће, стварно него је извесно да. Изволите. Крените рано сви.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА